

www.iqra.ahlamontada.com

منتدى إقرأ الثقافي

من و ئەوان

لە گفتوگۆدا

نووسینی:

ئەنەس ھەركى

منتدى إقرأ الثقافي

ئەم كىتەپ

لە ئامادە كەردى پىنگە

(مىنى ئوقۇشقا)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۇ سەردانى پىنگە:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۇ سەردانى پىنگە:

<http://iqra.ahlamontada.com>

من و نهوان له گفتوگودا

نوسینی:

نهانس هرکی (هیمت حزب الله جاسم)

پیداچوونهوه:

عبدالرحمن ستار جبار

من و نھوان له گفتوگودا

- بابەت: روشنبیری گشتی
- نووسینی: ئەنەس هەزکی
- پێداچوونەوه: عبدالرحمن ستار جبار
- بەرگ: ابراهیم صالح
- چاپ: 2020 - هەولێر
- نۆرە ی چاپ: یەكەم
- بلاوکراره ی: کتێبخانه ی حاجی قادری کوپی
- قه باره ی کتیب: 14*21.21 ١٤٧. لاپەر
- شوێنی چاپ: طهران .
- نرخ: ٣٠٠٠

له به رێبهرایه تی گشتی کتێبخانه گشتیه کان ژماره ی
سپاردنی (٢٠٥) ی سالی ٢٠٢٠ دراوه تی.

وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ (الزاريات 55).

واتا: به لکو تو هه میسه ئاموژگاریان بکه، چونکه
به راستی ئاموژگاری سوود به ئیمانداران ده گه یه نیت.

ناوەرۋەك

5	ناوەرۋەك
7	پەشەكى
9	ژيان
18	كەسى سەركەتتە
28	ئامانچ
34	ئەشقى
48	ھاۋسەركىرى
57	خۇشەنچى
65	دايىك
73	ئافرىتە
82	شوفىتى تەكسى ۋە ھەزەرى
88	دەرون
93	شار ۋە شاخ
98	قورئان
105	لە تارىكەپە كەنەۋە بەرەۋ رۇئائى
112	پارە
118	خوتىندىن بۇ پارە يان پارە بۇ خوتىندىن؟
123	نەزائىكى خەمخۇر يان زانائىكى كەمتەرخەم؟
129	پىرى يان گەنجى؟
133	دەن ۋە پىكەننىلى راي دروست

137 دوو دیداری جیلواز

142 گریان و پینکینین

پیشه کی

(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)

بیگومان نه وهی له دنیا دا بژی به دوور نای له کیشه و گرفت و
 تینه گه یشتن له هه ندیک شت و بابته یان به هه له تیگه یشتنی
 هه ندی بابته، نه وهی له سه ر ئیمه ی مرو فایه تیه نه وهیه بگه رپین
 و بجه نگی و کولنه دهین بۆ زانین و ده رکه وتنی راستیه کان، نه وهی
 له ناو خه لکادا ده بینین خه لکی له زۆر بابته کیشه ی هه یه و یاخود
 لی تیناگه ن، نه وهی له و کتیه ی به رده ست دایه، هه و لدراره
 گرینگی به که میک له و بابته نه بدات که خه لکی لی تینه گه یشتوون
 یان کیشه یان لی هه یه، نه م کتیه به شیوه یه کی جیاواز نوسراوه،
 بۆ نه وهی خوینه ری به ریزو سه نگی بیزار نه بی له خویندنه وهی، وه
 تیگه یشتن له بابته ته کان ئاسان بیت، لایه نیک تری نه م جوړه
 نویسه نه وهیه، خوینه ر زیاتر سودمه ند ده بیت له چۆنیه تی گفتوگو
 کردن له گه ل چینه جیاوازه کانی کۆمه لگا، خالیک تری نه وهیه
 زۆر نیک له کیشه و گرفته کان به راوێژ و پسار کردن چاره سه ر ده بی.
 الله تعالى فہرمووبہ تی: (وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ) (55)

(1)

واتا: بەلكو تۆ ھەمیشە ئامۆزگاریان بکە، چونکە بەراستی ئامۆزگاری
سوود بە ئیمانداران دەگەیه نیت.

ئەو ھە گەشەنگە لێرە لە ھەر بابەتیکدا ئامۆزگاری و پەندی تێدایە.
وا لە مەزھەب دەکات کە مەتەرخەم نەبێ لە کردنی ئامۆزگاری باش و
ئامۆزگاری باشیش وەر بگریت.

داوا لە خودای گەورە دەکەم ئەم کتێبەمان بۆ بکات بە تیشوێک لە
قیامەت، نەیتمان بۆ ئەو ساف بێت لە پێناو ئەودا ئەو کارەمان
کرد بێت، بە ھیوام ئەم کتێبە کە مێک لە کتێبخانەی کوردی پێ
دەوڵە مەند بێت و سودی ھەبێ بۆ ھەموو چین و توێژیکێ کۆمەلگا
لە ھەر تەمەنیکێ جیاوازدا.

ئەنەس ھەری

٢١/جمادی الآخرة/١٤٤١

ژيان

فېرخواز: السلام عليكم .

من: وعليكم السلام .

فېرخواز: مامۇستا گيان چۆنى؟

من: سوپاس بۇ خوا باشم، تۆ چۆنى؟

فېرخواز: منىش باشم سوپاس،

مامۇستا دنيا چيه؟

من: دنيا ئەو جيهانەيه ياخود ئەو شوئىنەيه كە تۆ و

هەموو مرقۇفايەتى تېيدا دەژىن .

فېرخواز: باشە مامۇستا ئەى ژيان چيه؟

من: ژيان ئەو كاتە يان ئەو تەمەنەيه كە مرقۇفايەتى دەيباتەسەر.

فېرخواز: مامۇستا پېويستە مرقۇف چۆن ژيان بەرى بكات لە دنيادا؟

من: بە باشتىن شىوہ ژيان بەرى بكات.

فېرخواز: وانا چۆن ؟ چۆن بە باشتىن شىوہ ژيان بەرى بكات؟

من: ماناى ئەو ژيانە بزانتىت كە لەم دنيايەدايە.

فېرخواز: چۆن ماناى ئەو ژيانە بزانتىت؟

منتدى إقرأ الثقافي

من: به گه پان به دوای راستیه كاندا.

فیرخواز: راستیه كان چين ؟ چون به دوایدا بگه ریت ؟

من: بۆ ئه وهی راستیه كانی بۆ ده ربكه وئ و بزانی، كۆمه لی پسیاره هه ن ده بی بیانكات و به دوای وه لامیاندا بگه ریت.

فیرخواز: ئه و پسیارانه چين ؟

من: بزانی كه ئه و چیه ؟

له كوئ هاتووه ؟

ئیتسا له كوئیه ؟

به ره و كوئ ده روا ؟

بۆچی هاتۆته ئه و شوئینه ؟

ئه و شوئینه ی كه لیبه تی كی دروستی كردوه ؟

كی ئه وی دروست كردوه ؟

پێویسته چی بكات ؟

فیرخواز: مامۆستا پسیاره كانمان زانی به لام كه می ئالۆزن چون بیانزانیت ؟

من: نه خیر ئالۆز نین و زه حمه تنین بۆ كه سانتیک كه به ئاقلی بیریکه نه وه.

فیرخواز: مامۆستا با پێكه وه وه لامی پسیاره كان بدهینه وه.

من: باشه فهرموو .

فیرخواز: من کیم ؟

تو کی ؟

ئیمه کین ؟

من: من و تو و هه موو ئه و که سانه ی ده وروپشتمان پیمان ده گوتریت مروّف که به ئه قَل و زانین له گیانداره کانی تر جیاده کرتینه وه .

فیرخواز: باشه ماموستا له کوئ هاتووین ؟

من: میژووی مروّفایه تی دریزه به لام ئه وه ی گرینگه هه موو مروّفایه تی نه وه ی که سیکه که ئه ویش ئاده م علیه سلام (2)، هه موومان له نه بوونه وه هاتوینه ته بوون .

فیرخواز: ماموستا ئیستا له کوئین ؟

من: ئیستا له دنیا داین ژیان به ری ده که ین .

فیرخواز: ماموستا گیان به ره و کوئ ده ری ین ؟

من: هه موو مروّفیک له دنیا دا ته مه نیکی بو دیاری کراوه دوا ی ته واوکردنی ئه و ته مه نه ئیتر کو تایی به ژیا نی دنیا ی دیت و ده مریت (3)

(2) (الناس بنو آدم و آدم من تراب) رواه أبو داود والترمذي
واتا: خه لکی له نه وه ی ئاده م وه ئاده میش له خۆل
(3) کُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ (آل عمران 185)

فیرخواز: باشه ماموستا کی هه موو ئه و کارانه یکردوه؟

من: کامه کار؟

فیرخواز: به دیهتانی ئیمه، به دیهتانی ئه و دنیا به، دیاریکردنی ته مه ن

بو ئیمه، ئایا ئه و ستانه که سیک ریکی ده خات یان به شیوه به کی

هه په مه کیه؟

من: جا کورم خو پسیاره گرینگه که لیره به!

فیرخواز: باشه ماموستا پیم بلی؟

من: نه خیر کورم دروست بوونی ئیمه و دروست بوونی دنیا و

هه موو دروستکراوه کان به دیهتانه ریکی هه به و هه رگیز هه په مه کی نه.

فیرخواز: باشه ماموستا ئه و به دیهتانه ره کیه؟

من: ئه و به دیهتانه ره الله تعالی به، به دیهتانه ره ئه رز و ئاسمان، پاک

و بیکه رده و تاک و ته نه به، هه رخوی ئه م گه ردونه ی به دیهتانه وه و

هه رخوشی ده توانی به رتیه ی ببات، ده سه لاتی به سه ر

هه موو شتی کدا هه یه. (4)

فیرخواز: باشه تۆ چۆن ئه وت ناسی ؟

من: کورم الله تعالى له ری ئیردراوانی خوی بهنده کانی
ئاگه دارکردۆته وه، هه موو ئه و زانیاریانه ی پیداون که مرؤف
بئویستیه تی له ژیانیدا.

فیرخواز: باشه مامۆستا تۆ گووت له ریگه ی ئیردراوانی زانیاری به ئیمه
ده دات، ئه و ئیردراوانه کین و ژماره یان چهنده و ئیمه ده ی به دوا ی
کی بکه وین؟

من: کورم ئه وانه پیغه مبه رانن هه لبر ئیردراوی الله تعالى، الله تعالى
له هر گهل و نه ته ویه ک پیغه مبه ریکی بۆ ره وانه کردون، وه
پیغه مبه ران هه موویان به ک په یامیان هه بووه ئه ویش په رستی الله

(4) اَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا رُجُوهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا (النساء 1)

واتا: ئه ی خه لکینه له خه شم و نا په زای ئه و په ره وردگار ه تان خۆ بپارێزن که ئیوه ی له
تا که نه فسێک دروست کردووه، هر له و نه فسه ش هاوسه ره که ی به دی هیتا و له و
دووانه پیاوان و ژنانی زۆری خستۆته وه و بلاو کرده وه، هه ره وها له و خوا به بترسن
که له یه کتر داوا ده که نه بناوه ئینانی ئه وه وه، هه ول بدن په یوه ندی خزمایه تیش
بپارێزن و (به وه ی بکه ن) چونکه به راسی خوا (هه می شه و به رده وام) چاودیره
به سه رتانه وه.

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ (هود 7) واتا: ئه و خوا به زانی که
ئاسمانه کان و زهوی له ماوه ی شهش رۆژدا دروست کرد.

تعالی یه به تاكو تهنه دوورله هاوبهشی دانان، به لام ئه وهی
جیاوازی هه بووه شه ریه تیان بووه. (5)

فیرخواز: باشه ئیمه پتویهسته به دوا ی کئ بکهوین؟

من: ئیمه پتویهسته به دوا ی دوا هه مین پتیه مبه ر بکهوین، ئه و ئاین
و رپبازه ی که ئه و ی له سه ر نیردراوه وه ر بگرین و له سه ری برۆین .

فیرخواز: باشه ماموستا ئه و پتیه مبه ره کتیه ؟

من: کوڕم ئه و پتیه مبه ره ناوی محمده (صلی الله علیه وسلم)

که دوا هه مین پتیه مبه ره و په یامی دینی پرۆزی ئیسلامی پتیه، بۆ
هه موو جیهان نیردراوه و په یوه ست نیه به گهل و نه ته وه یه ک،
پتویهسته هه موو مرۆفایه تی به دوا ی بکهویت، بۆ به سه ربردنی

ژیانیک ی باش و دوا رۆژنیک ی باش

فیرخواز: ماموستا دوا رۆژ چیه ؟

مه به ست دوا ی مردنه ؟

(5) وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَّنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ (النحل 36)

واتا: سوتند به خوا بیگومان ئیمه له ناو هه ر گهل و نه ته وه یه کدا پتیه مبه ریکمان
ره وانه کردوووه و بتمان راگه یاندوووه که پتیا ن بلیت: تهنه خوا به رستن، خۆنان
دوو ره په ریز بگرن له هه موو به رستراوکی تر، جا هه بوو له و خه لکه (که بیرو هۆش
و ژیری خۆی خسته کارو به شوین راستیدا ده گه را) خوایش هیدایه تی ده دا، هه شیا ن
بوو خۆی شایسته ی گومرا ی ده کردو به سه ریدا ده چه سپا، که و ابوو بکه رپن به سه ر
زه ویدا و سه رنج بده ن، بزنان چۆن بوو سه ره نجامی ئه و که سانه ی پروایان به
به رنامه ی ئیمه نه بوو.

من: به‌لئ کوری خۆم که الله تعالی ئیمه‌ی دروستکردوه داوای به‌رستن و کاری باشه‌ی له ئیمه‌ی کردوه، وه‌هه‌روه‌ها رینگری لیکردوین له‌کاری خراپه، بۆیه له دوا رۆژیشدا له‌سه‌ر کرده‌وه باشه‌کانی دنیا‌مان پاداشت وه‌رده‌گیرین، وه‌ئه‌گه‌ر به‌پێچه‌وانه‌شه‌وه‌ بیت ئه‌وا سزا ده‌درێن، ئه‌وه‌ش ئه‌و په‌ری دادپه‌روه‌ریه.⁽⁶⁾

فیرخواز: باشه‌ مامۆستا جگه‌ له‌ دینی ئیسلام هیچ دینیکی تر رینگه‌ پندراوه‌؟

من: نه‌خێر ته‌نها دینی ئیسلام له‌لای الله تعالی رینگا پندراوه‌⁽⁷⁾
فیرخواز: باشه‌ مامۆستا له‌ ئیسلامدا نمونه‌ی دنیا وه‌کو چیه‌؟

⁽⁶⁾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَبِذًا (النساء 124)

واتا: ئه‌وه‌ش کرده‌وه‌ چاکه‌کان ئه‌نجام بدات نێر بیت یان مێ له‌کاتی‌کدا ئیماندار بیت، جا ئه‌وانه‌ ده‌چنه‌ به‌هه‌شته‌وه‌و به‌قه‌ده‌ر په‌رده‌ی ناوکی خورما سته‌میان لێناکریت

⁽⁷⁾ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ (آل عمران 19)

واتا: به‌راستی دین و ئایینی به‌سه‌ند لای خوا ته‌نها ئایینی ئیسلامه، ئه‌وانه‌ش که کتێبه‌ (ناسمانیه‌کانیان) دراوه‌تی، جیاوازیان له‌ نێواندا په‌یدا نه‌بووه‌ مه‌گه‌ر له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی زانستی و زانیاری ته‌واویان بۆ هاتوووه‌ (ده‌ریاره‌ی راستی محمد (صلی الله علیه وسلم) و ئیسلام)، ئه‌مه‌ش به‌هۆی دنیا‌په‌رستی و سه‌وودی و سته‌م کردنیان له‌ نێو خۆیان (چونکه‌ رازی نه‌بوون به‌ پیغه‌مه‌ریک له‌ غه‌یری خۆیان)، جا ئه‌وه‌ی باوه‌ری به‌ فه‌رمان و ئایه‌ته‌کانی خوا نه‌بیت، ئه‌وه‌ بێگومان خوا به‌خێرای حسابی خۆی ده‌کات له‌گه‌ڵیاندا (هه‌ر زوو به‌دۆزه‌خیا‌ن ده‌گه‌یه‌نیت)

وَمَنْ يَنْتَعِزْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ (آل عمران 85)

واتا: جانه‌وه‌ی بێجگه‌ له‌ ئایینی ئیسلام په‌یره‌وی هه‌ر ئایینیکی تر بکات لێ وه‌رنا‌گه‌ڕیت، له‌قیامه‌تیشدا له‌ خه‌ساره‌تمه‌ندو زه‌ره‌رمه‌ندانه‌

من: کورم زۆر نموونهی جوان هەن هەر یەکیان بە شێوازیکی جوان باسی دەکات، بەلام من رابوایه نمونهی دنیا:

نموونهی دنیا وهکو ئهوه وایه ئهگەر به کهسێک بلیت من ئیستا تۆ لهو سوپهرمارکێتهدا دادهنیم و دواى ماوهیهک تۆ دهردههینم لێره، له وانهیه کهمیکێکی تر بێت یان چهند سالیکی تر، ئهو مارکێته شتی باش و خراپی تێدایه، جا ههولبده و ههمیشه له ههولداندا به و شتی باش کۆبکهوه، چونکه که دهرم ههینایت بهو شته دهژی که له گهڵ خۆندا ههیناونه و کۆت کردونهتهوه جا چ چاک یاخود خراب

(8).

فێرخوان: واتا ؟

(8) نموونهی دنیا له قورئانی پیرۆز:

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازْبَيَّتْ وَظُنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا أَنَا هَآؤُنَا أَمْرًا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنِ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نَقْصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ (يونس ٢٤) واتا: بێگومان نموونهی زبانی نهم دنیایه، هەر لهو بارانه دهچیت له ئاسمانهوه دامانباراندوووه جا بههۆیهوه پرووه کی زهوی گهشه دهکات و بهیه کدا چوون (بهرو بووی خووی بێشکهش دهکات) لهوخوراکانهی که ههم خه لکی و ههم ئازهلش لێی دهخۆن، ههتا کاتیک وای لی دیت زهوی، به جوانی نهخش و نیگاری خووی دهردهخات و خووی دهرهزێتهوه، خه لکه که ی وا گومان ده بهن به راستی هه مېشه دسه لاتداری تهواون به سه ریدا (ئا لهوکاته دا که خه لکی خراب و غافلن و دلبان به دنیا خۆشه و هه رچی گونا هه تاوانه ده بکهن) ئه وه فه رمانی ئیمه یان بۆ دهرده چیت له شه ودا یان له پوژدا، ئه وساه که کشتوکالی دروینه کراوی لی ده که ی، ههروه کو دوتی نه بوویت، ئابه و شیوه یه ئابه ته کانی خۆمان پروون ده که ی نه وه بۆ که سانیک بیر بکه نه وه و تیفکر (وا دیاره پوژنیک دیت بێشکه و تنی زانستی ده گاته ئاستیکی زۆر بالا، خه لکی ئه و سه رده مه زۆر غه را ده بن، به لام له پێکدا خوا کو تانی به هه موو شتیک ده هینیت).

ئەگەر دنیا بە سوپەرمارکیتەکه حیساب بکەین خودای گەوره ئیمەى لەو دنیایە داناوه، وه دیاریشی نه کردووه کهى ئیمە لەو دنیایەدا دەردههینیت، وه فرمانى پێ کردووين به کارى چاک و کاره چاکه کانیشى دیارى کردووه، وه رێگرى له کاره خراپهکان کردووه و دیاریشی کردوون کامانهن کاره خراپهکان،

وه دهشزانين ئەو کار و کردهوانهى له دنیادا له گەل خۆمان دهیان بهین، له قیامهتدا هەر بهوانه دادگایى دهکرتین و پاداشتمان دهدریتهوه، بۆیه ئیمە پێویسته کاته کانمان هه میسه له بهندایهتى و کار و کردهوهى باش به فیرۆ بههین، چونکه دیار نیه کهى دەردهچین لهم دنیایهدا⁽⁹⁾

فیرخواز: راسته مامۆستا زۆر سوپاس بۆ ئەو زانیاریانه.

من: سهركهوتوو سهرفرازى له دنیا و دواڕۆژتدا.

فیرخواز: ئامین مامۆستا.

(9) دنیا کهسک و جوانه، وه خودای گهوره ئیوهى له ناو داناوه و ئیوهى کردووه به جێنشینى خۆى، وه خودای گهوره ئاگاداره به کاروو کردهوه کانمان (رواه مسلم) (ابن القیم) لیک جواندنیکى هیناوهتهوه بهم نمونه قورئانییه (یونس ۲۴)، که دهلێت؛ خودای گهوره زیانی بهوه وهسف کردووه کهوا خۆى له چاوى مرۆفدا ئەرازیتهوه، مرۆفیش ئەم رازاندنهوهى به دل ئەبیت، بۆیه دلى بوى دهجیت و بهدواى دنیا دهکهویت و دهکهویتێ ژێر کاریگهرى ئەوهوه، تهناهت گهر واش بیر بکاتهوه کهوا دوونیا مولکى ئەوهو دهتوانیت لهسهرى زال بیت

کەسى سەرکەوتوو

فێرخواز: السلام علیکم مامۆستا.

من: وعلیکم السلام.

فێرخواز: مامۆستا چەند پسیاریکم هەیه؟

من: فەرموو.

فێرخواز: مەژۆه کان بەچی لەیە کتری جیا دەکێنەوه؟

من: بە بیرۆکه و کرداریان.

فێرخواز: ئەى مامۆستا کرداره کان بەچی لە یە کتر جیاده کێنەوه؟

من: بە باشی و سەرکەوتووین.

فێرخواز: ئەى مامۆستا چ کەستیک دەتوانی ئەو کارانه بکات؟

من: کەسى سەرکەوتوو.

فێرخواز: باشە مامۆستا، ئایا سەرکەوتن چیه؟

من: وانا لە زیان پڕبەرەهەمترین کەسبیت و هیچ شتیک

نەتوەستێنیت

فێرخواز: باشە مامۆستا بۆچی سەرکەوتن گرینگە بۆ مەرۆف؟

من: کورم مەرۆف ئەو تەمەنەى بۆى دیاری کراوه بەهەر جۆرێک

بەیت لە جوهرەکان بەرئێدە کات،

بەخرای بەیت یان بە باشی!

بە غەمباری بەیت یان دلخۆشی!

بەس ئەو گرینگە لە ژانیدا بێگە و سەنگی خۆی هەبێت، هەست

بکات لە ژاندا یە و بێ هۆدە دروستنە کراوە، پێویستە کە سێکی

بەرەمەدار بەیت!

فێرخواز: باشە مامۆستا چۆن وابم؟

چۆن وابکەم بێم بە کە سێکی سەرکەوتوو؟

بەرەمەم هەبێ لە ژانادا وە ئەبم بە کە سێکی دۆراو؟

من: باشە کۆرم چەند ئامۆزگاریە کت دەکەم باش گوێیان لێبگرە

فێرخواز: باشە مامۆستا فەرموو

من: یە کەم

تێبگە لە مانای ژیان: ژیان چیه؟

بۆچی دەژی؟

بۆچی دروسکراوی؟

کێ دروستی کردووی وە بۆ کوی دەچیت؟

تا تۆ لێیان تێنەگەیت سەرکەووتن زۆر قورس دەبێت .

دووهم:

ئامانجەت ھەبێ لەژيان: کە لە مانای ژيان تىگەيشتى ئىنجا پتويستە بەيى تىگەيشتنە کەت ئامانجەت ھەبێ و بۆ ئامانجە کانت ھەولبەدەي. (10)

سێيەم:

با جياوازی لەنێوان تۆی واقیعی و تۆی نموونەیدا کەم بێ، لە خەيالی مرقفە کاندە ھەميشە کەسێکی نموونەيی ھەيە، کە ھەميشە ھيوا و ئاواتيانە لە راستيشدا ئەو کەسە نموونەيیە بێ، بەلام ئەگەر بێت و ئەو کەسە نموونەيەي کە لە خەيالتدايە جياوازیەکی زۆری ھەبێت لە گەل ئیستای ژيانی تۆدا، ئەوا سەرکەوتن زۆر قورسەدەي، چونکە ئەو کردارەنەي توانات ھەيە بيانکەي لە خەيالتدا نین! وە ئەو کارەنەي کە لە خەيالتدان ناتواني بيانکەي ياخود ئەگەري گەيشتن پتيان زۆر کەمە!

ئەوا بەم شیوەيە کەسێکی بێ بەرھەم و دۆراو دەي. (11)

چوارەم:

(10) لە بەشی ئامانج زیاتر باسکراوە
 (11) لَا يَكْفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا (البقرة 286)
 واتا: خوای گەورە ئەرك ناخاتە سەر ھيچ کەسێک مەگەر بە قەدەر تواناي خۆي نەبێت.
 کەواتە ئیتمەش دەي بە ئەركێکی وا ھەلسین کا لە تواناماندا بێت

شتیک لە ئێرادهی تۆدا نەبێ قسەى لەسەر مه که و مێشکی خۆتی
 پێوه ماندوو مه که، له پڕۆگاری ئەمرۆدا که سه کان سه رکه وتنی
 خۆیان به شتانی که وه به ستۆته وه که له ئێراده و توانای ئەواندا نه،
 هه مێشه قسه و کار له سه ر ئەو شتانه بکه که ده توانی کاری گه ریه کی
 قوڵت له سه ر هه بێ و توانای گۆرینیت هه بێت، خراپه کان باش
 بکه یت و هه ولی به رده وامی باشه کان بده یت.

پێنجهم:

خاوهن سه ربه خۆی خۆت به و خۆت بپاره گرینگه کانێ زیانت بده
 و له ژێر دهستی که سدا مه به، ئەوهی پێویسته بۆ مروفی تیگه یشتوو
 پێگه یشتووی ئاقل ئەوهیه خاوهن سه ربه خۆی خۆی بێت، خۆی
 چاره نوسی زبانی خۆی دیاری بکات و له ژێر دهستی که سانیترا نه بێ،
 کۆیله ی بن دهستی هه یج که س و بیروکه و رێبازی نه بێ، جگه له
 رێبازی گرینگ و گه وه ره (ئایینی ئیسلام) که مروفی له کۆیلایه تی
 رزگار کرد. (12)

شه شه م:

هه مێشه له کاره گرینگه کانت راوێژ به که سی دلسۆز و شاره زا بکه،

(12) به داخه وه ئەوهی دهی بینین له جیهاندا سیسته می کویلایه تی به پیره و ده کری، له
 خه لکیان ئالوز کردوه، خه لکی وا ده زانی به یدا کردنی خواردنیکی رۆژانه ئازادی بۆ تاکه
 که س فه راهه م دینی، به لام له راستیدا به م شتیه یه ی ئیستا به ده ست نای.

مرؤف له بنچینه دا که سێکی بێ زانسته، به ههول و کوششی خۆی
 فێرده بێ، به کتیک له وانه پسار و راوێژکردنه به کهسانی شارهزا و
 دلسۆز، بۆ ئهوهی ئهوه ئهزموونه و ئهوه وانهی له ژانیاندا به
 ماوهیه کی درێژ فێربوونه به ئاسانی پیتی بهخشن، به لام پتویسته
 ههردوو مهرجه کهی تیدا بیت زانا و دلسۆز بیت، ئه گهر وانه بیت
 له وانهیه به پێچه وانهوه زیانی بۆتۆ هه بیت و له جیاتی سه رکهوتن
 روخانت پێشکهش بکات (13).

حه وته م:

هه میسه ههولی بیرۆکهی نوێ بده، وه بیرۆکهت هه بێ بۆ هه مو
 شتیک، الله تعالی که ئه قلی به مرؤف به خشیوه، پتویسته
 هه میسه مرؤف بیرۆکه و داهینانی هه بیت له دنیا دا، که بهو بیرۆکه

(13) قَبِيْمًا رَحْمَةً مِّنَ اللّٰهِ لَئِنْ لَّمْ يَلْمِزْهُمْ وَّشَاوَزْهُمْ فِي الْاَمْرِ فَاِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ
 يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِيْنَ (آل عمران 159) واتا: که وابوو (ئهی محمد (صلی الله علیه وسلم)
 به هوی به حهقی خواوهیه تۆ نه رم و هێمن بویت له گه لیاندا، خۆ ئه گهر توره و قسه
 رهق و بێ به زهپی بوویتایه، ئه وه هه موو له دهوړت بلاوه یان ده کرد، که واته
 چاوپۆشیان لێ بکه و لێیان ببهره داوای لێخۆش بوونیان بۆ بکه، له کارو بنیسهاتدا
 پرس و رایان بێ بکه، (دوای مه شوړهت و پرس و را) ئه گهر بپارێتدا (کار بک) نه نجام
 بدهیت، نه نجامی بدهو) پشت به خوا بیهسته، چونکه به راستی خوا ئه وانهی
 خۆشده ویت که پشتی پێده بیهستن
 وَالَّذِيْنَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَاَقَامُوا الصَّلَاةَ وَاَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
 يُنفِقُوْنَ (الشوری 38)

واتا: ئه وانهش به دهم بانگه وازی بهروه دگاریانه وه چوون و نوێزه کانیان به چاک
 نه نجام داوه و کارو باریان هه ردهم به مه شوړهت و راپرسی و راوێژکاریه و له و بزق و
 رۆزیه کی بێمان داو، ده به خشن...

و داهیتانانه ژيان بۆ خۆی و کهسانی تر ئاسان بکات، وه بیکات به تیشویهک بۆ قیامهتی خۆی.

ههشتهم:

هه‌رگیز ڕێگه نه‌ده‌ی خه‌مو په‌ژاره‌ کۆلی ژيانت لی قورس بکه‌ن، وات لیبکه‌ن له‌سه‌رکه‌وته‌نه‌کان دووربی، هه‌ر که‌سیک به‌هه‌ر ئەندازه‌یه‌ک که‌م تا زۆر خه‌م و په‌ژاره‌ یه‌خه‌یان پێ ده‌گریت، ئەوه‌ش شتیکی سروشتیه، به‌لام ئەوه‌ی نا سروشتیه ئەویه که ئەو خه‌م و په‌ژاره‌یه‌ له‌ سنوری ئاسایی خۆی تێپه‌ر بکات و کاریگه‌ریه‌کی نه‌رێنی زۆر خراپی له‌سه‌ر جێ به‌تێلێت، وه‌ واتلیبکات گۆشه‌گیربی و ژيان له‌گه‌ل خه‌مدا به‌رێ بکه‌یت، وه‌ له‌ سه‌رکه‌وته‌نه‌کان دووربکه‌وته‌وه. (14)

نۆیه‌م:

به‌که‌م رازی مه‌به‌ و هه‌ولی زیاتر بده، مه‌به‌ست لێره زیاتر له‌کاری

(14) قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (البقرة 38)

واتا: ئنجا وتمان: هه‌مووتان ده‌بێ دابه‌زن (بۆ سه‌ر زه‌وی) جا ئەگه‌ر هه‌رکاتێک له‌ لایه‌ن مه‌وه‌ رێنواییان بۆهات، هه‌رکه‌س شوێن رێنوومایی من بکه‌ویت، ئەوه‌ نه‌ ترس و بیمیان له‌سه‌ر ده‌بێت، نه‌ غه‌مگین و دلته‌نگ ده‌بن.

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (آل عمران 139)

واتا: (ئهی ئیمانداران) کۆل مه‌ده‌ن و ساردمه‌بنه‌وه‌ و خه‌فه‌ت مه‌خۆن، چونکه‌ هه‌ر ئیوه‌ سه‌ره‌به‌رزو سه‌ره‌رازو سه‌رکه‌وته‌وترن ئەگه‌ر ئیماندارێ چاک و راست و دروست بن.

چاکه و خزمه تی دین و خه لکی دایه، مروّف پښوېسته له سهری تا پښی
بکړیت و له توانايدا هه بیت هه وّل و کوششی خوۍ بدات و له
هه ربابه تیک سودبه خشبی، له په رستن، زانست، یارمه تیدان،
هتد...

دهیه م:

له خوټ تیبگه، بزانه تو چیت و له چ ژینگه یه ک ده ژی و چیت
دهوی، مروّف پښوېسته له خودی خوۍ و له توانا کانی خوۍ تیبگات،
ئینجا بزانی چی دهویت، دهیه وی چیبکات له و ژیا نه بو ئه وهی زیاتر
پیش چاوی روښنۍ.

یازدهیه م:

همه میسه هه ست به بهرپسپاره تی بکه، هه رکاتیک هه ست به
بهرپسپاره تی کرد له سه دا په نجای سه رکه و تنه کانت به ده ست
هیناوه، مروّف هه و لیک زور ده دا کاتیک ده زانی بهرپسپاره تی نه و کاره
له سه ر ملیه تی، دایک بین کاتی منداله کانی به خپوده کات، چه ند به
میهره بانی و جوانی به خپویان ده کات، وه باوکیش ببین کاتیک
ناره قی نیوچاوانی دلۆپ دلۆپ به رده بیته وه و راناوه ستیت بو
پیدا کردنی نان بو خیزان و جگه رگوشه کانی، ئه وانه بوچی واده کهن
؟

چۆن ماندوو نابن؟

بوچی رۆژنیک که مته رخه می ناکهن؟

چونکه ئەوان ههست به بهرپسپارهتی ده کهن

به رانه بر کار و ئه رکه که یان.

دوازدهیه م:

هه می شه به گه شبینی له زیان بروهانه، واههست بکه هه رچی

روبدا ت له قازانجی تۆیه، مرووف پتویسته هه می شه گه شین بیت

بو داهاتوو، هه می شه واههست بکات و باوه رینکی ته و او ی هه بیت که

الله تعالی هه ر چیه ک باش و به سود بیت له خیری ئەودا ده یه ئینیت،

بو باشت رکردن و خوشت رکردنی زیانی ئەوده بیت.

سێزدیه م:

هه ولی فیریوون بده، هه رگیز له هه ولدان ماندوو نه بی، له هه ر

فیریوونیکدا هه نگاوێک له سه رکه و تنه کان نزیک ده بیته وه، به

زانست و زانیاری و فیریوون ده بی به که سێکی سه رکه و توو.⁽¹⁵⁾

(15) فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُل رَّبِّ زِدْنِي عِلْمًا (طه 114) واتا: خوای گه و ره زور پایه به رزو بلنده و پاشای به حق و راسته قینه به، (ئه ی محمد صلی الله علیه وسلم) نه که میت له خویندنی قورئاندا په له بکه میت: له پیش نه وه ی وه ی و نیگای ئەو قورئانه ته و او ببیت بو لای تو (چونکه ئیمه نایه لێن فه رامو شی بکه میت) نزا بکه و بشلی: به روه ردگارا، به رده و ام زانست و زانیاری زورترو زیاترم ی ببه خشه. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: (طَلَبُ الْعِلْمِ فَرِيضَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ) . رواه ابن ماجه (224)

واتا: نه نه سی کوری مالیک ده لیت: به یغه مه بر صلی الله علیه وسلم فه رمویه تی: داوا کردنی زانست ئه رکه له سه ر هه موو موسلمانیک.

چواردهیہم:

به‌دوای که‌م و کورپی خۆتدابگه‌رئ و وازله‌خه‌لک به‌ینه، هیچ که‌سیک نیه له ژبانی ئه‌مرۆماندا بۆ که‌م و کورپی نه‌بێت، بۆیه مرۆف پێویسته هه‌ولی باشت‌کردنی خۆی بدات سه‌ره‌تا، دواتر به‌پێی تواناکانی هه‌ولی ئه‌وه بدات که‌سانی ده‌ورووبه‌ری باشت‌ریکات.

پازدەيەم:

چۆنىيەتى مامەلە كردن لە گەل كيشەكان بزانە، چونكە كاردانەو هەكانى
تۆبە كە دەرئەنجامەكەى دياريدەكات، كيشە و گرافتەكان رۆژانە
بەرۆكى ئيمە دەگرن و رەنگە هەندىك جار خۆ لادان لە كيشەكان
قورسبەت، بۆيە پيويستە بە هەر شىوازيك بىت لە شىوازهكان
كاردانەو هەمان هەبەت، جا ئەنجامى دواى كيشەكان بە
كاردانەو هەكانمان بە ستراو تەو، بۆيە كاردانەو هەكانمان بپيارى كۆتايى
دەدەن.

کورم به و ریگایه نه ده بیت به که سیکی سه رکه توو له زیاندا.

فیڤرخواز: زۆرسویاس مامۆستا.

من: بهس ٺه وه له پيرنه که ی پټويسته زيانی دنياټ له خزمه تی دواروژدا بټ.

ابن قیم هر که س داوای زانستی شهرعی بکات بق نهوئی نیسلام سه ریخا، پلهی لای خوا
پاش پیغمبه رانییه. (مفتاح دار السعادة) (121)

فیرخواز: باشه مامؤستا خودا پاداشتت بداته وه.

من: سه ركه وتوو بیت.

ئامانچ

هاورې: السلام عليكم.

من: وعليكم السلام.

هاورې: چۆنى؟

من: الحمد لله زۆر باشم، تۆ چۆنى؟

هاورې: ھېچ باش نىم!

من: بۆچى خۆ ھېچ نەبوو؟

هاورې: نەخىر ھېچ نەبوو، بەس وەكۈ ئەوۋە واىە كە ھەموو شىك
بويىت.

من: دەلىل بزانم چىە؟

هاورې: خەلىكى شىتانىك دەلەن كە من نايزانم و لىشى تىناگەم.

من: وەكۈچى؟

هاورې: وەكۈ زۆر شت.

من: بۆ نموۋنە چ شىك ؟

هاورې: بۆ نموۋنە ئامانچ.

من: واتا چی ؟

هاوړی: واتا هه بوونی ئامانج له ژبان.

من: اها، ئی جا ئه وه که ی کیشه یه.

هاوړی: چوڼ کیشه نیه، بو من کیشه یه نازانم چیه ؟

بوچی گرینگه ؟

من: باشه.

هاوړی: ده توانی پتم بلتیت که چیه ؟

من: به لی به دلنیا ییه وه.

هاوړی: چیه ؟

من: هاوړی هه بوونی ئامانج له ژباندانا مانای ژبانت پی ددهات، وه

هه بوونی ئامانج وزه و سه رکه وتنت پی ددهات،

نه بوونی ئامانج له ژباندانا واتا ژبان کردنیکی بی مانا، بویه هه بوونی ئامانج

گرینگه.

هاوړی: باشه ئه و ئامانجه چیه که گرینگه ؟

من: هاوړی ئامانج جوړی هه یه و گرینگ و گرینگترینی هه یه.

هاوړی: باشه.

من: مروؤ پتویسته ئامانجیکی گه وره ی هه بیت وه هه موو

ئامانجه کانتری له خزمه تی ئه ویاندای.

هاوێ: باشە.

من: بۆ زانیی ئەو ھۆکارەش پتویستە ھۆکاری دروستبوونی مەوێ و مەوێیەتی بزانین.

هاوێ: باشە ئەو ھۆکارە چیە ؟

چۆن بیدۆزینەوہ؟

من: زۆر ئاسانە هاوێ زۆر ئاسان،

ئەگەر سەیری قورئان بکەین دەبینین اللہ تعالیٰ فەرموویەتی (وَمَا

خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ) (16)

واتا: بێگومان من پەری و ئادەمیزادەم دروست نەکردووہتەنھا بۆ

ئەوہنەبێت کەمن بپەرستن و فەرمانبەردارم بن.

کەواتە ئامانجی دروستبوونمان بۆ بەندایەتیە.

هاوێ: باشە

من: ئەگەر ھاتوو ئێمەش جگە لە بەندایەتی اللہ تعالیٰ ھیچ ئامانجێکی

تری سەرەکیمان ھەبێت ئەوا دۆراوین.

هاوێ: کەواتە ئامانجی ئێمە دەستکەوتی پارە و کار و فێلا نیە؟

من: سەیرکە هاوێ، پتویستە ھاوسەنگیەکی رابگرین لە نێوان

ئەوانەدا، زۆر لە خەڵکی ھەلە تیگەیشتون.

هاورێ: بەلێ.

من: وتمان پتویستە ئامانجە بچوو کە کانمان لە خزمەت ئامانجە گەورە کانماندا بێت.

هاورێ: وایە.

من: هەر کارێک بکە ی زیانی بۆ ئامانجە گەورە کەت نەبێ و لە هەمان کاتدا سودی هەبێ ئەوا بیکە.

هاورێ: باشە.

من: پاره پەیدا بکە بۆ ئەوەی دیاری بۆ دا یکت بکری

مندا لە کانتی یێ دلخۆش بکە ی!

ئاور لە هەزاران بدەیتەو!

هاورێ: باشە.

من: فێری خویندەنەو بە، نەک بۆشتی بێمانا بە لکو بۆ شتێک سودی بۆ دنیا و دوا پۆرت هەبێ.

هاورێ: وایە.

من: هاورێ ئەوەیە ئامانج لە ژیان، هەمیشە خزمەتی ئامانجە گەورە کەت بکە!

هاورێ: زۆر سوپاس بۆتۆ، ئیستا زانیم مانای بوونم چیه و لە کوی هاتووم و لە کوی و دەچم بۆ کوی.

مەن: خۇدا ئامانجدارت بىكەت ھاپۇرئ.
ھاپۇرئ: ئامىن دووبارە دەست خۇش.

رونكردنەوہ:

لېرە كە باسى ئامانج كراوہ، زىاتر تېشك خراوہتە سەر ئامانجى سەرەكى مەرۇف، كە پەيوەندىدارە بە دوپۇزى ئەو، بەلام ئەوہى لېرەدا مەبەستەمە بلىم ئەوہىە كە مەرۇف ئامانجى سەرەكى دىارى بىكەت، كە ئەوئامانجەش لای ئىمەى مۇسلمان پەرستىنى اللە تەالى يە، ئەگەر ھەركارىكى تر بىكەى موزدەى باشەى لەسەر بىت، وە ئەگەر نىەتى پاكەت ھەبى راسەتەوخۇ خزمەت بە ئامانجە گەرەكە دەگەيىنىت، بۇ نمونە ئامانجى بوون بە بانگخواز، بوون بە دىكتۇر، بوون بە ھەرشىتىكى تر كە بتەوئى خزمەت بە خەلك و مۇسلمانان بىكەى ئەوا خزمەت بە ئامانجە گەرەكەت دەگەيىنىت، بەلام لېرەشدا ھەبوونى ئامانج گرینگە، ئەگەر ئامانجەت بانگخوازى نەبىت پىناگەى، ئامانجەت دىكتۇرى نەبىت پىناگەى، ئامانجەت لەبەركردنى قورئانى پىرۇز نەبى لەبەرى ناكەى، بى ئامانجى لە ژياندا

وا پټکده چوټين به وهی که سټک له بيا باندايه، ئامانجی هيچ
 ئاراسته يه ک نيه، نازانی بو کوئ رټيکات، گه يشتی ئه و به شوټينک
 زور قورس ده بټت، به لآم ئه گهر ئاراسته که ی زانراو بټ زور
 به ئاسانی رټ بؤ ئه ولایه ده گرته بهر و ده گاته شوټنی مه به ست،
 ياخود که شتیه ک له ناو ده ریا داټ، وه به ئاراسته ی با بجولټت ،
 ئه گهر ئامانجی دياریکراو نه بټت، ئه و با هر ساتیک به ره و
 ئاراسته يه کی ده بات، به لآم ئه گهر ئاراسته ی دياریکراو بټت ئه و له
 هه ندی کاتدا ره شماله کانی بلند ده کات و له هه ندی کاتدا
 ده يه ټنټه خواره وه، تابگات به شوټنی مه به ست.

ئەشق

ئاشق: ئای ئەشق دەردیکی گرانە.

من: ئەشق دەرد نیە!

ئاشق: چۆن دەزانی؟

من: چونکە تۆ دەبینم.

ئاشق: ناخم روخواوە ئاگام لە روخسارم نیە چیم لێهاتووە؟

من: هیچ! تەنھا پێکەنینیکی دەستکرد و پاشماوەی فرمیسکی شەوت

لە روخسارا دەبینم!

ئاشق: چیبیکەم؟

من: لەبیریکیە!

ئاشق: چی لەبیریکیەم؟

من: ھەموو ئەو ھۆکارانە وایان کرد ئاشق بی!

ئاشق: چی دیکەش؟

من: ئاشقە کەشت!

ئاشق: ئەشقی یە کەم لەبیرناکری!

من: کێ ئەوەی گوت؟

ئاشق: خەلکی!

من: وتم لە بیریان بکە!

ئاشق: چۆن واتا چی؟

من: خەلکی ھۆکارێکە لە ھۆکارەکان!

ئاشق: اھم، ناتوانم بچ ئەو بژیم!

من: بۆ ئیستا زیندووی؟

ئاشق: دوودلم!

من: دەتوانی بەبچ ھەموو کەسیک بژی بەلام بە ھەبوونی ھەندیک

کەس ژیان جوانترە.

ئاشق: اھم.

من: بەدوای کەسانیکدا بگەرێ ژیانت بۆ جوان بکەن، نەک

ناشرین.

ئاشق: ئەو کەسانە کێن؟

من: ئەوانە ئەو کەسانەن بە گوشتاریکت لیت رازی نابن، وە بە

گوشتاریکت لیت زویر نابن.

ئاشق: باشە.

من: واقعی ژیان دەزانن، وە واقعی تۆش، رازیکردنی پەرورەدەگاریان

لاگرينگه له هه موو شتيك، كه به شيكي رازييووني په روه رده گاريان
په يوه سته به تووه.

ئاشق: باشه.

من: تووی دهوئ بو ژيان، هه موو ژيانيشی بو تو دهوئ!
به وته کانی ئارامت ده کاته وه، نهک به وته ی خه لکی ئازارتبدات.
بیر و باوه ری تو ده کاته گو شه نیگا تئیدا سهیری دنیا ده کات.
تووی دهوئ نهک مال و سامانی دنیا.

ئاشق: ئه وانه ی تو باسی ده که ی له ئه ودا نیه!

من: ئه ی چی؟

ئاشق: له وه ته ی هه یه هه رخه می داوه پیم!

من: ئه ی ئاشقی چی بووی؟

ئاشق: جوانی!

من: هه ست ناکه ی هه ئه ی؟

ئاشق: له ئیستادا به ئی.

من: ده توانی ب ئه و بژی؟

ئاشق: به ئی.

من: چۆن؟

ئاشق: هه موو ئه و شتانه ی پیویستن بو ژيان هه مه جگه له

خه مه کانی ئه و!

من: واتا باشتر ده ژی؟

ئاشق: به هیوام.

من: ئه شق فیره چی کردی؟

ئاشق: فیری ئه وهی کردم که ئاشق نه بم!

فیری کردم ئه گهر ئاشقیش بم ده توانم وازیئم!

فیری کردم نه خه وتنی شه و واتا چی.

گریانی بی ئه نجام واتا چی.

رؤیشتنیکی بی ئامانج واتا چی.

فیری کردم زۆربه ی به لینه کان ده شکیندرین!

فیری کردم له مه و به دوا پارویه کی بچوک نه بم هه موو که سی توانای

قوتدانمی هه بیت!

من: ئاشقی ئیستا؟

ئاشق: ئاشق بووم.

بەشى دووهم

ئاشقى پيشوو: السلام عليكم.

من: وعليكم السلام.

ئاشقى پيشوو: چۆنى؟

من: باشم، تۆ چۆنى؟

ئاشقى پيشوو: زۆر باشم.

من: روخسارت دەگەشتەوه.

ئاشقى پيشوو: بەلى.

من: ھۆكارى چيە؟

ئاشقى پيشوو: ھۆكارى دل خۆشيم دۆزيوتەوه!

من: چۆن؟

ئاشقى پيشوو: شەوى رابردوو زوو نوستم.

من: ئى؟

ئاشقى پيشوو: ئەمرو بەيانى لەگەل دەنگى بانگ بەخەبەرم ھاتم،

بەيارم دا بچم بۆ مزگەوت.

منتدى إقرأ الثقافي

من: ئى؟

ئاشقى پيشوو: دواى كردنى نوڭىزى به يانى به كۆمەل، ھەستم به دەرونىكى ئارام كرد، ۋەك ئەۋە وابوو ھەموو ئەندامەكانى جەستمە نوى بېنەۋە.

من: ئيمانداران خۆشەويستى پەروەردەگاريان لا ھەموو شتىك گرینگ ترە.

(وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرْوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ)⁽¹⁷⁾

ۋاتا: (لە گەل ئەو ھەموو بەلگە ئاشکرایانەدا) ھەندىك كەس ھەيە لەجياتى ئەۋەى خواپەرست بىت، شتانى تر دادەتاشىت بۆ خۆى و (شۆين رىنموويەكانى خوا ناكەۋىت و) خۆشەويستى و سۆزى دەدات بە ۋىت و بەرنامۆلكە و توولە رىگەيانە و خۆشى دەۋىن، ۋەك چۆن ئيمانداران خوايان خۆش دەۋىت، بەلام ئەۋانەى ئيمان و باۋەريان ھىتاۋە زۆر زياتر خوايان خۆش دەۋىت (ھەر بەراورد ناكړىت) جا ئەۋانەى كە ستميان كړدوۋە گەر دەيانزانى لە كاتىكدا كە بەچاوى خۆيان رووبەرووى ئەو سزايە دەبنەۋە، كە بەپاستى

بۆیان دەردەکەوێت کە هێزو تواناو دەسەلات هەر هەمووی بە دەست خواوە و دڵنیا دەبوون کە ئەو خواوە سزاکی زۆر بە ئازارە (بۆ سته‌مکاران).

هەولی خۆشویستی الله تعالی بده‌خۆشه‌ویستی خوی ده‌خاته دله‌وه وه تۆش ده‌خاته دلی ئیماندارانه‌وه.

ئاشقی پێشوو: الحمد لله که الله تعالی هیدایه‌تی داین

بهشی سییه م

هاوړئ: السلام عليكم.

من: وعليكم السلام.

هاوړئ: باشه هاوړئ پسياريك؟

من: فهرموو گولي من.

هاوړئ: تو گوت كه ته شق دهر د نيه؟

من: به لي.

هاوړئ: باشه بيجگه له ديتي من چي ديكه ش وای كرد وا بلي؟

من: بوچی دهبرسي؟

هاوړئ: پسياريكه له ميشكمدا ههيه.

من: هاوړئ.

هاوړئ: به لي.

من: له ژياندا چهندهها دهر د و به لا و ناخوشي ههن، وه بو ههر

دهرديك دهرمانيك ههيه و چارهسهری خوی ههيه، جا نهو

چارهسهریه قورس بیت یاخود ئاسان، لیره بیت یاخود لهههر

شونڤىكى تر، ئەووى من لە ئاشاقان تىگەيشتبم ئەشق دەرمانى نىه
!

هاورې: باشە بۇ نىه تى ؟

من: ھەر دەرديک دەبى بزاندرېت ھوکارى چىه بۇ ئەووى ئەو دەرمانە
کار لەو ھۆکارە بکات، بەلام ئەشق ھۆکارە کەى ھەستىكى ناوھى
ناديارە دل و دەرونى مروقى داگير کردو، کردويه تى بە ديل بەدستى
خەيالەو، لە ژيانى واقع دورى دەخاتەو و گيرۆدەى تەنيایى
دەکات، تاکە دل خووشى ئەو چەند چرکەيه کى خەونى شەو دەبیت،
نازانين ئەشق بە چ شتىک بىهستينهو، بیدەينه پال چ شتىک، چى
لەبارەو بلىين، ئەووى من بيزانم ھەرکەس ئاشق بوو ژيانى
دەکەوتتە نيوان دوورپانىکى مەترسیدارا! دل خووش دەبى و غەمبار
دەبى !

دەگرې و پیدەکەنى !

هيوای ھەيه و دەترسئ !

پى دەگات و دوورە لىي !

بیدەنگ دەبى و ھاوار دەکا !

لە گەنجیدا پیرە و لە پیریدا گەنجە!

ئىتر نازانين بە ئەشق بلىين چى ؟

هاورێ: اھم وایە.

ئامۆزگارێت چیه بۆ ئەوانەى دەیانەوێ ئاشق بن؟

من: ئاشق نەبن!

هاورێ: تاكەى؟

من: تا ئەوكاتەى دڵنیادەبێتەوہ پێیدەگەن

هاورێ: واتا؟

من: واتا با بۆ دواى ھاوسەرگیرى بێت ئاشق بوون.

هاورێ: راستە ھاورێ زۆر سوپاس.

من: سوپاس داربى.

بەشی چوارەم

هاوڕێ: السلام علیکم هاوڕێ.

من: وعلیکم السلام.

هاوڕێ: بیرم لە شیتیک دەکردهوه.

من: چیه هاوڕێ ئەو شتە؟

هاوڕێ: بۆچی ههركهسێ ئاشق بوو ژیانی دهكهوێته نێوان دوو

رێتیانیکی مهترسیدار؟

من: له بهر دوو هۆکار.

هاوڕێ: ئەوهۆکارانه چین؟

من: یه کهم: ئاشق بوونیان!

دووهم: ئەوهۆکارانهی که له کاتی ئاشقبوون دهیکهن.

هاوڕێ: ئەوهۆکارانه چین، وه چ کاریگهریان ههیه؟

من: ئاشق چهند وێرانه ئاشقه کان وێرانتری دهکهن.

هاوڕێ: واتا چی؟

من: کاتیک ئاشق بۆ ئاشق قسه دهکا خراپتری دهکات.

منتدی اقرأ الثقافي

هاوړې: باشه.

من: ناشق چهند خرابه پړومانه کان خرابتری ده کهن!
ناشق چهند بې هیوايه شيعره کا بې هیواتری ده کهن!
ناشق چهند ده گری گورانیه کان گریانی زیاتر ده کهن!
ناشق چهند دل ناسکه چیرۆکه کان دلناسکتري ده کهن!
ناشق چهند گوښه گیره یادگاریه کان گوښه گیرتری ده کهن!
ناشق چهند نه خوښه کومه لگا نه خوښتری ده کات!
ناشق چهند بې کهسه خه لکی زیاتر بیکه سی ده کهن!

هاوړې: بۆچی وایه؟

من: چونکه هه رگیز پړومانیکي ئه فسانه یی چیرۆکیکی بېمانا و شيعرېکی
غه مبار چاره ی دهردی ناکه ن.

هاوړې: باشه

من: یادگاریه کان هه رگیز پړیگا ناده ن چیر له زیان وه ربگریت و سود له
ده وروبه ری ببینیت.

هاوړې: باشه.

من: زۆر ټک له کومه لگایه کانیش مروّف بنیات نانېن به لکو دهیان
پوخین.

هاوړې: باشه چاره چیه؟

من: چه ند کاریک هه یه پټویسته بگرینه بهر.

هاوړی: ئه وکارانه چنه ؟

من: با به یه که وه ههر ئاشقیک وټرانه سهر له نوئ دروستی بکهینه وه.

با به یه که وه ههر ئاشقیک که خراپه خراپه که ی چاک بکهینه وه.

با به یه که وه سهر له نوئ هیوا به ئاشقه پټ هیواکان بدهینه وه.

با به یه که وه گریانئ ئاشقان بوه ستینین، له بری ئه وه زهرده خه نه یان پټ ببه خه شینه وه.

با به یه که وه دل ناسکیان نه هیلین وایان لټیکه ین به رامبه ر ئازاره کان بوه ستن.

با به یه که وه گوښه گیری ئاشقان نه هیلین گوښه نیگایه کی جوانیان پټ ببه خشین.

با به یه که وه نه خوښی ئاشقه کان چاره سهر بکهین.

با هه موومان به یه که وه ببین به که سی ئاشقه کان و له ته نیایي رزگاریان بکهین.

هاوړی: جا ئه وه ده کری ؟

من: به ئی ئه گهر ئیمه و ئاشق بمانه وی!

روکردنهوه:

لیره باسی ئەشق کراوه، مەبەست لێ ئەوهیه خەلکی لێ
دوربکەونهوه، یان ئەوانەی توشبوونه دەتوانن وازیین، چونکە
دەبینین کەم تا زۆر کاریگەریه کی نەرێنی لەسەر خودی کەسەکان و
کۆمەلگا دروست کردوه، وه له دینیشدا پێگه پێدراو نیه، زۆریک
لهشتهکان لایهنی باشه و خراپهیان ههیه، که لیره باسی چیرۆک و
شیعەر کراوه، مەبەست ئەوانەن کە هەولی روخانی بەرامبەر دەدەن
نەوهک بنیات نانهوهی.

هاوسه رگیری

هاورئ: السلام عليكم.

من: وعليكم السلام.

هاورئ: چؤنى؟

من: باشم الحمد لله، تو چؤنى؟

هاورئ: باشم به لام مئشكم زور ئالۆزه.

من: بؤجى؟

هاورئ: بېيارئكم داوه.

من: چ بېيارئكم؟

هاورئ: بېيارم داوه هاوسه رگیری بکهه.

من: ئ زور باشه له سه ره خیر.

هاورئ: بهس کئشه به کم هه به!

من: چ کئشه به کم؟

هاورئ: نازانم کئ هه لېژئرم؟

من: هېچ کهس هه به بته وئیت له گه لئ هاوسه رگیری بکهه؟

هاورې: كه سټكى تايبه ت نيه به لام چهند كه سټك هه ن وه كو ئه گهر
له لای خوُم دامناون.

من: جا بزانه كاميان باشه و پټ رازيه ئه وه له لېږتړه.

هاورې: ئی نازانم!

من: باشه هاورې وهره با هه نديك گفتوگو بكهين پيش ئه وهی باسی
ئه وه بابه ته بكهين.

هاورې: باشه فهرموو.

من: چهند پسارتيكت لی ده كه م به راستی جوابم بده وه.

هاورې: باشه

من: هاوسه رگيري چيه ؟

بوچی هاوسه رگيري ده كه ی ؟

ئايا مافه كانی هاوسه ر ده زانی ؟

ئايا ده زانی چ بهر پسار يه كت ده كه وټته سهر مل ؟

ئايا ده زانی زیان دواى هاوسه رگيري شتيكى تره ؟

ئايا ده زانی چوَن هه لسو كه وت بكه ی ؟

هاورې: بيرم له وانه نه كردو ته وه ته نها ماله وه مان گوتيان تو بو

هاوسه رگيري ناكه ی، ئيتير منيش بيروكه كه م پي جوان بوو ويستم

هاوسه رگيري بكه م!

من: ئی هاوړی وا نابیت، به قسه ی که سانی تر بریاریکی وا گرینگ بدهیت.

هاوړی: باشه، ئیستا تو باسی ئه وه م بو بکه پټویسته چی بزانه یاخود چی بکه م؟

من: هاوړی هاوسه رگیری کارنکی زور باش و پیروزه پیغمبر صلی الله علی وسیلم فرمویه تی.

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ: قَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ، مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ، فَإِنَّهُ أَغْضُ لِلْبَصَرِ، وَأَخْصَنُ لِلْفَرْجِ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ؛ فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ). (18)

واتا: هر که سی له ئیوه توانای هیه با زن بهینیت چونکه زنهینان باشرین هوکاره بو چاو پاریزی و داوین پاریزی، هر که سیش ناتوانی با روژ و بگریت چونکه بوی ده بیته قه لغان.

بویه هاوسه رگیری کارنکی زور به جییه به لام هندی شتی پټویسته.

هاوړی: وه کو؟؟

من: هاوسه رگیری چیه؟

هاوړی: ماره برینه له نیوان دوو که سدا له ره گزی جیاواز.

من: باشه له وه زیاتر؟

(18) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

هاوړې: نازانم!

من: هاوړې واتا هینانی ئافره تیک له ژیر نازی دایک و باوکی بۆ لای خوت!

واتا به جی هیشتنی هه موو که سټکی بۆ تۆ!

واتا هه ردووکتان که ئه و بریاره ددهن ریځایه ک ده گرنه بهر که پره له گول و گولزار به لام له هه مان کاند پره له هه وراز و نشیوی!
هاوړې: باشه.

من: بۆچی هاوسه رگیری ده که ی ؟

هاوړې: بۆ ئه وهی چیر له ژیان ببینم!

من: هاوړې گیان هاوسه رگیری زور مانایه کی له وه گه وره تری هه یه که زوړنیک له خه لکی بیرى لیده که نه وه، هاوسه رگیری ته نها به تالکردنه وهی ئاره زوه جنسیه کان نیه، هاوسه رگیری وه کو باخ وایه پیویسته باخه وانیکى باش بن باش خزمه تی بکه ن، هاوسه رگیری واتا دروستکردنی مائیک له کۆمه لگا دا.

واتا بهر هه مهینانی مندا ل و په روه رده کردن، هاوسه رگیری واتا رازیوون له یه کتری له هه موو خوشی و ناخوشیه کاند.

هاوړې: اهم باشه.

من: ژیان دواى هاوسه رگیری شتیکی تره!

ھاۋرى: ۋاتا چۆن ؟

مەن: دىۋاى ھاۋسەرگىرى ئىتر تۆ كۆمەلنىك ئەركەت
دەكەۋىتە سەر.

دەپ ھەۋلى زىاتىر بىدەيت!

كات بۆ مال ۋە مىندالت دابىن بىكەيت!

ھەۋلىدەى خۆشەختىيان بىكەيت لە رۋانگەى شەرەۋە،

ھاۋرى ئەۋانەى كە ۋەم باش بىرىيان لىبىكەۋە بزانە تواناى ئەۋەت
ھەيە ؟

دەتۋانى مافىيان بىدەى ؟

دەتۋانى خۆشەخت بىت ؟

بىرۋ بىرىكەۋە سەيرى ھالەت بىكە، ئەگەر تواناى ئەۋ ئەركەت ھەيە
ۋەرەۋە پىت دەلىم كە چ كەسىك ھەلبىزىرى.

ھاۋرى: باشە ھاۋرى گىيان زۆر سۈپاس بۆ ئەۋ ئامۇزگارىيانە بەپاستى
مەن زۆر بە سادەپى تىگەيشىتبۈۈم دۈۋبارە سۈپاس.

مەن: اللە تەالى چى چاكە ئەۋەت بۆ بىنىت ۋە بىرت پۇشن بىكات ۋە
كارەكانت بۆ ئاسان بىكات.

بهشی دووهم

هاورې: السلام عليكم.

من: وعليكم السلام.

هاورې: چوڼی؟

من: الحمد لله، تو چوڼی؟

هاورې: الحمد لله زور باشم، دوینی دواي قسه کانت چومه وه باش

بیرم له و کاره کرده وه.

من: ئی؟

هاورې: به ئی توانای ئه وهم هه یه که ئه و کاره بکه م.

من: الحمد لله، الله بۆت ئاسان بکات.

هاورې: زور سوپاس، دهی ئیستا پیم بلی کئ هه لېږیرم؟

من: هاورې بېراردان له هاوسه رگیری زور ئاسانتره له بېراردان له

که سینک بۆ هاوسه رگیری.

هاورې: راسته.

من: هه ر مرقفیک کومه ئی خولیا و ئاره زوی هه یه و وه ته بیعانیکی

جیاوازی هه یه و له سه ر جوړی که سیاتی ده و ئیستیت.

منتدی إقرأ الثقافي

وێ هەز و ئارەزووەکانی مەزەپەرستە لە گەڵ مەنتیقدا بگونجێن، و
نە کەن زیان بە دونیا و دواڕۆژت بگەییەن.

هاوڕێ: بەڵێ، باشە.

من: هاوڕێ بۆ هاوسەرگیری پێویستە هەز و خۆشە کانت لە گەڵ
ئەقل و مەنتیق و دیندا تێکەهه لکێش بکە، نابێ هیچ کام لە مانە
فەرمانۆش بکەیت.

هاوڕێ: زۆر راستە.

من: ئەوەی پەيوهه ندى بە هەز و خولیا کانتەو هەیه من قسەى
لەسەر ناکەم شتیکە تايبەتە بە خۆتەو، کەس ناتوانێ قسەى
لەسەر بکات، بۆ نموونە تۆ چاوى کالت پێ جوانە ئیمە نابێ هەولێ
ئەو بەدەین رەنگیکى تەرت لا جوان بکەین، تايبەت بە خۆتە و تۆ
هەلیبژێرە.

هاوڕێ: باشە.

من: سەبارەت بە دین،

پێغه مبهه صلى الله على وسلم فەرموویەتی:

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:)
تُنْكِحُ الْمَرْأَةَ لِأَرْبَعٍ: لِمَالِهَا، وَلِحَسَبِهَا، وَلِحَمَالِهَا، وَلِدِينِهَا، فَأَظْفَرُ

بَيَاتِ الدِّينِ تَرَبَّثَ يَدَاكَ (19)

واتا: له بهر چوار مه بهست ئافرهت ده خوارزیت، یان بۆ مال و سامانه که ی یان له بهر بنه ماله که ی یان له بهر جوانیه که ی یان له بهر دینداریه که ی، جا تۆ ئافرهتی دیندار بهینه تا دهستت پر بهره کهت بیت.

له و فهرمووده ی دا دین پېشی هه موو شتیک خراوه، تۆش ده بێ له پېش هه موو شتیک دابنیت.

هاوړی برۆ چهند ساتی ته نیا دابنیشه و ریزبه نندیکی دروست بکه، بزانه له گهل کێ باشر ده ژیت، وه له سه ره تای ریزبه ندیه که تدا دین دابن، که ته واو بوویت برۆ بزانه کێ ئه و تایبه تمه ندیانه ی هه یه بۆ هاوسه رگیری، ئه گه ربیت و مه رچی یه که می نه بوو هاوسه رگیری له گهل مه که!

به مشیوه یه که سیکی شایسته ده دۆزیته وه.

هاوړی: زۆر سوپاس بۆ ئه وقسه ئالتونیانه دلخۆشم که که سیکی وه ک تۆم هه یه.

من: دلخۆش بیت هاوړی گیان.

(19) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

پەنکەردنەو:

سەبارەت بە ئافەرەت بۆ ھاوسەرگەری، ئەوانیش وەکو پیاو پێویستە ھاوسەرگەری بکەن، ھەرچەندە بۆ ئافەرەت کەم قورستەر چونکە پیاوان خوازی پێنی دەکەن، بەلام ئەوانیش ئەگەر ھاتو ئەوکەسە خوازی پێنی دەکات کە سێکی بەدین و پەشتێکی باشی ھەبێت، ئەوا داواکاری پەتمە کەنەو و ھاوسەرگەری بکەن، چ زوو یان درەنگ ئەو سونەتێکی ژیاڵە پێویستە بیکەن، بەلام تا زوتر بێت باشترە بۆ دنیا و قیامەت.

خۆشبهختی

هاورێ: السلام علیکم.

من: وعلیکم السلام.

هاورێ: چۆنی باشی؟

من: الحمد لله، تۆ چۆنی؟

هاورێ: باشم سوپاس، پسیارێکم ههیه ؟

من: فەرموو گیان.

هاورێ: ئەو پسیاره دەمێکه بەدوای وهلامیدا دهگهڕیم و دهپرسم،

ههركهسێك بهشتوازیك وهلامی داوهتهوه.

من: پێم بڵێ بزانی چیه ئەو پسیاره؟

هاورێ: خۆشبهختی چیه؟

من: بۆمن شتیكه و بۆكهسانێك زۆر شت.

هاورێ: ئەمه واتای چیه؟

من: هاورێ ههركهسێك خۆشبهختی خۆی بهشتیك یان

شتانێكهوه بهستۆتهوه.

هاورې: واتا خوشبهختى خۆت بهشتىك بېهستيهوه و ئهوشتهت

هه بې خوشبهختى؟

من: نا مەرج نيه.

هاورې: چۆن؟

من: زۆر جۆره كهسمان ههيه.

هاورې: ئه و جۆرانه چين؟

من: كهسانىك هه ن خوشبهخت بوون (له پابردودا).

هاورې: به لى.

من: كهسانىك هه ن خوشبهختن (له ئىستادا)،

هاورې: باشه.

من: كهسانىك هه ن به تهماي خوشبهختين (له داهاتوودا)

كهسانىكىش هه ين هيج له مانه نين، هه رله خوشبهختى تىناگه ن.

هاورې: كام له م جۆره كهسانه باشه و سهركه وتوووه؟

من: هاورې ئه گهر ده تهوئيت خوشبهخت بيت و دلخوشى

ياسايه ك هه يه بيزانه.

هاورې: ئه و ياسايه چيه؟

من: هه رخوشيه ك كاتى بې ئه وخوشيه خوشى نيه!

هه ر نه خوشيه كيش كاتى بې ئه ونه خوشيه نه خوشى نيه!

هاوړې: باشه.

من: بویه ههرکه سې وایزانی خوشیه کاتیه کان خوشبهختین خوشبهخت نای!

وه ههرکه سیکیش وایزانی هه بوونی نه خوشیه کاتیه کان خوشبهختی ئه وی نه هیشتوو ديسان خوشبهخت نای!

هاوړې: وایه، چوڼ دل خوش و خوشبهخت بم؟

من: رازیه به ئیستات، هیوات به داهاتوو هه ی.

هاوړې: واتا؟

من: واتا خودا ناس به، بزانه که توی داهیناوه ژیان و مردنیش ههر به دهستی ئه وه، ههر ئه وه خاوه نی تو، وه ئه وستانه ی که هه ته، ههر ئه ویشه ده توانی داهاتووت پی ببه خشیت.

بویه ئه وه ی الله تعالی ئیستا پی داوی پی رازی به،

وه هیوات هه ی که الله تعالی داهاتوویه کی باشت پیده دات.

ئه گهر له ژیا نی کاتی دنیا شدا نه ی له دوا رۆژدا (قیامت)

به هه شتیکی پان و بهرینت پی دده دات که هیچ ناخوشی و نارحه تیکی تیدا نیه.

هاوړې: راسته.

من: هاوړې ئه وه یه خوشبهختی که الله تعالی لیت رازی بیت!

خۆشبهختى ئه وهيه له ماناي خۆشبهختى تىبگه‌ى!
 خۆشبهختى ئه وهيه راستى و ناراستى له يه كتر جيا بكه يه وه!
 له تاريكه كانه وه به ره و روناكى بچى!
 هاوړى: زور راسته.
 من: هاوړى ئىستا له ماناي خۆشبهختى تىبگه‌ىشتى؟
 هاوړى: به ئى زور به جوانى.
 من: كه واته من پسارنىكت لىده كه م سه بارهت به خۆشبهختى و
 دلخوشى؟
 هاوړى: باشه فهرموو.
 من: هاوړى ئه گهر پىت بلنم كه سىك له زىنداندايه و ده توانى دل
 خوشى؟
 هاوړى: ده كرنىت دواتر وه لامت بدهمه وه؟
 من: باشه.
 هاوړى: سوپاس بۆ و ته كانت.
 من: به لام وه لامىكى جوانم دهوى.
 هاوړى: منىش بۆيه داواى كاتم كرد!
 من: باشه، خۆشبهختى.

بهشی دووهم

هاورې: السلام عليكم.

من: وعليكم السلام.

هاورې: وه لامي پسياره كه م بؤ هيناوي.

من: پيم بلي بزائم چيه؟

هاورې: به لي ده تواني خوشبهخت و دلخوشيي؟

من: چؤن؟

هاورې: گوي بگره.

من: باشه.

هاورې:

ئهي ئه وكه سه ي واهه ست ئه كه ي

دل له زيندانا خوشناي هه له ي!

دل خوشان ئه وكه سانه ن الله تعالى يان به تاكل ناسيوه!

له كونجي تاريخي زيندانا هيوايان به و هه لچنيوه.

منتدى اقرأ الثقافي

چی لەخۆشی دنیا بکەم گەر خالقم لێم رازی نەبێ.
چی لە ئازادی بکەم ئە گەر نورم رینگای ئەو نەبێ.

دەخۆشم کە دەزانم تۆی بەدیھێنەری ئەرز و ئاسمان
هەر تۆشی لەنیوبەری زالمەن.

خەم لەچی بخۆم گەرتۆ پشتوو پەنام بی
رێی شیر دەگرم تا پەيامت بەیان بی.

من: زۆر جوان بوو! چۆن ئەو پسیارەت بەو شێوەیە وەلام داوہ یان
چۆن بیرت بوو ئەو چوو؟
هاویری: هاویری دواي ئەوہی لەمانای خۆشەختی تێگەیشتم
مامە لەکردنم لەگەڵ ژیان گۆرا.
من: باشە.

هاویری: دواي پسیارەکەي تۆ، خانوویە کمان ھەيە لەگوند منیش

ویستم بچم لەوێ بیری لێبکەمەووە

من: باشە.

هاوێ: کەچووم خۆم بە هەندێ شتەووە خەریک کرد تا دنیا

تاریک بوو، منیش چووم بۆ زورێکی تاریک و پۆناکیم بە کارنەهێنا.

من: بە ئی.

هاوێ: کەمێک بە بێدەنگی دانیشتم و بیرم کردەووە، ئەگەر من ئازاد

نەبم لە شوێنێکی واتاریک زیندانی بm، ئایا دەتوانم دلخۆش و

خۆشەخت بm ؟

من: جوانە!

هاوێ: سوپاس بۆ خوا کە توانیم وەلامە کە زۆر بە ئاسانی بە دەست

بینم، خۆشەختی پەيوەندی نیه بەوێ ئایا ئازادی یان

لەزینداندای!

خۆشەختی پەيوەندی نیه بەوێ کە ئایا نەخۆشی یان تەندروستی!

دەولەمەندی یان هەزارا!

بێ کەسی یاخود نا!

تۆ کە سێکت لە گەلە کە الله تعالی یه کە فەرموویەتی (وَلَقَدْ خَلَقْنَا

الْإِنْسَانَ وَنَعَلَمَ مَا تُوسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلٍ

الْوَرِيدُ(20)

واتا: سوئند به خوا بئگومان ئيمه ئاده ميزادمان دروست کردوو و دهزانين چي به دل و دهروونيدا ديت... ئيمه له شاره گي دلي ليي نزيكترين.

من: دهست خوش هاوړي گيان وهلامه كهت زور جوانه، الله خوشبه ختمان بكات.

هاوړي: زور سوپاس ئامين.

دايك

هاورئ: السلام عليكم.

من: وعليكم السلام .

هاورئ: چؤنى؟

من: باشم، تۆ چؤنى؟

هاورئ: باشنيم.

من: بۆچى؟

هاورئ: ئه مرؤ من و دايكم بووبه ده مه قالىمان.

من: واهه ست ناكه م وائى.

هاورئ: چؤن؟

من: نه بوه ده مه قالىتان به لكو تۆ ده مه قالىت له گهل كردوو!

هاورئ: به لى وايه.

من: به رده وامبه.

بۆچى ده مه قالىت كردوو؟

هاورئ: چهند جار پيم گوتوو كه ته له فؤنم بۆ نه كات كاتى له لاي

منتدى إقرأ الثقافي

هاورپيگانم، هر ته له فونم بو ده کات.

له کورې ؟

نه هاتنه وه ؟

نانت خواردوه ؟

من: خه مې تويه تی.

هاورپي: ئير من گه وره بوومه پيوست ناکات ليم پرسيت!

من: هاورپي ده زاني له مانای دايک نه گه یشتوی!

هاورپي: بوچی ؟

من: دايک مانای چیه ؟

هاورپي: چیه ؟

من: هاورپي دايک نه و ناوه پر و اتايه و پر مانايه ی نيو کومه لگايه،

نه و که سه ی هه موو که س بيکه سه له ونبوونی نه و، نه و

دروستکراوه ی الله تعالى، که هه رکاتي باسی سوز و ميهره باني ده کري

باشترين نمونه باسی دايک ده کريت، هه رکاتيک ناوی دايک

ده هيندريت له گه ل خویدا چه ندين شيعر و هوئراوه و په خشانی

مانادار ده هينيت، هاورپي دايک وشه يه کی کورت و مانايه کی

گه وره يه، وشه به که شاعيران و زمانزان و فهيله سوفان زمان لالن له

ئاست پيناسه يدا.

دایک ئەو کەسەى زۆرتەین باسى دەکړى و له هەمان کاتدا زۆرتەین ستمى لیدەکړى.

دایک ئەو کەسەى ژيانى بەندە بە ژيانى جگەرگۆشەکانى، ئەو کەسەى دلخۆشى ئەو خەوى خۆشى منداڵەکانى و دەستەبەزکردنى هەر شتیک کە پتویستیان بێت و داواى بکەن و بێبەش نەبن لێ.

ئەو دایکە گریانى لە تەنیایدا و پتیکەنى لە نیو بېچەکانى، ئەو دایکە کە اللە تعالى رازیبوونى خۆى لە هەندى کاتدا پەيوەست کردو بە رازیبوونى ئەو وەو، ئەو دایکە ئەگەر زۆرتەین پتویستى هەبێت سەرەتا پتویستى منداڵەکانى جیبەجێ دەکات.

هەبوونى خۆشى واتا هەبوونى ئەو، خۆشەختى واتا ئەو، نەمانى خەم و خەفەت واتا بوونى ئەو.

دایک ئەو کەسەى لاشەى کردۆتە چەند بەشێک، بەشێک بۆ بەخیوکردنى ئێمە، بەشێکى کردۆتە قەلغان بۆ پاراستنى ئێمە، بەشێکى کردۆتە پایە بۆ سەرکەوتنەکانى ئێمە.

دایک واتا ئەو کەسەى هەرگیز خیانت لە خۆشەویستى رۆلەکانى ناکات .

هاورێ ئەو وەبە دایک!

هاورێ: اھم!

من: هاوړې له ژبانتدا قهت بې دایک بووی؟

هاوړې: چوڼ نه خیر؟

من: هاوړې دهزانی چهنده ها کهس ئاواته خوازه دایکیان هه بووايه

پیش چوونه دهره وهیان له مال عه تریان بوئی باوه شی ئه و بوايه؟

دهزانی چهنده ها کهس عه ودالی گوښه نیگایه کی دایکیان؟

دهزانی چهنده ها کهس بې هیوان له هه وال پرسینیکي دایکیان؟

دهزانی چهنده ها کهس بې ئومیدن شه وانه پیش نوستنیا دایکیان

سه ریکیان لی بدات؟

هاوړې برؤ پیرسه له دایکت هه بوونی دایک وانا چی؟

هاوړې: (له گریاندا)

من: هاوړې ژبان کورته وه دهرفه ته کانیش کورتر.

الله تعالی دهرفه تنیکی پنداوی بزانه ماماله ی له گهل بکه ی.

ته وبه بکه دواتر برؤ داوا ی لی بوردن له دایکت بکه.

پنیه کانی ماچ بکه!

زهرده خه نه ی بې ببه خشه وه! برؤ هاوړې برؤ.

هاوړې: باشه.

بهشی دووهم

هاوړې: السلام عليكم.

من: وعليكم السلام. هاتيه وه؟

هاوړې: به. ې.

من: چیت کرد؟

هاوړې: چووم داوای لیبوردنم لېی کرد.

من: چی گووت ؟

هاوړې: گووتی کورم ده مټکه له تۆم بوریووه خوالیت ببوری!!

من: زور باشه.

هاوړې: بهس گوټی!

من: چی گووت؟

هاوړې: گووتی (خوژگایه چهند ساتیک ئیوهی مندال ههست به

ههستی دایکتان بکهن به رانبه ر به خوټان .

ههر دایکیک له دواى بوونی مندالیکى پارچه به کی دلی دهې به ئه و،

ژیانی دهې به ئه و، خوشیه کانی دهبن به ئه و، ئه وهش قهینا کیشه که

ئه وه به نازانی دایکی چ ههستیکی بوى ههیه، کاتى له مال دهرده چی

دايىك حەزىئە كا بىي بە تالى موو بە سەرىيەو بە ئوئەوئە ئاگاي لە ھەنگاو
بە ھەنگاوى بى، كورم كاتى تەلەفونت بو دەكەم ماناي ئەوئەنىيە تۆ
گەورە نەبوويت!

كە شەوانە دىيم بە بىدەنگى دەرگاي ژوورەكەت دەكەمەو
سەرىكت دەكەم ماناي ئەوئەنىيە نازانى خۆت داپۆشى!
كاتى دەلەيم كورم ئاگەدارى خۆت بە ماناي ئەوئەنىيە كە
مندال بىت!

كورم ئەوئە دلى دايكە چى بكا ئوقرە ناگرى!
دواتر بەچاوى پر فرمىسكەو بەواشمان بەيەكدا كرد و ئاساي
بوئەوئە

من: الحمد لله هاورى
هاورى: زۆر سوپاس

پونكردەوئە:

مەبەست لىرەدا ئەوئەيە دايك بىيىكە لە ناز و نىعمەتەكانى الله تعالى
كە بە مروفي بەخشيوە، زياتر رىزى لىبگىرى، بەراستى ئەوئە

دهیبینن له هه ندى كهس نه ك ههر ریزگرتن نیه لێ بهلكو جیبه جی نه كردنی هه موو به ها دینی و ئه خلاقیه كانه، چون ده بی له ولاندا خانه ی به سالاجوان هه بی، ؟

چون ده بی دایكه كان له سه ر جاده سوال بكه ن ؟

چون ده بی دایك لێ بدریت ؟

چون ده بی دایك فرمیسكى لى بباریت به هو ی مندا له كانی، ئه وانه كوا ریزگرتنه له دایك، كوا پێدانه مافه به دایك، پتویسته هه موومان پێداچوونه وه یه ك به ژيانماندا بكه ين، ئه گه ر دایكمان ماوه، له مه و به دو ا خزمه تی بكه ين، زه رده خه نه ی پێبده ين، الله تعالى فه رمانی پێكردووین كه چاكه كارین له گه لیاندا وه فه رموو یه تی (وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِندَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٌ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا) (21)

واتا: په روه ردگاری تۆ بریاریداوه كه جگه له و كه سی تر نه په رستن، هه روه ها بریاریداوه چاكه كاریش بن له گه ل دایك و باوكتاندا، هه ر كاتێك به كێكیان یان هه ردووکیان به پیری كه وتنه لای تۆ (ته نانه ت) ئۆفیان له ده ست مه كه و (هه رگیز) پیاياندا هه لمه شاخی و هاواریان

بەسەردا مەكە، بەردەوامىش قسە و گفتوگۇت لەگەلىاندا با چاك
 و جوان و بەجى بىت.
 بەپاستى ژيان كورته لەوانەيە زۆر جار دەرفەتى ئەو مان پىنەدات
 بەهەلەكانماندا بچىنەو، بۆيە تۆ ئىستا لە ژيانداى، ئەگەر داىكت
 لىت تۆراوہ ئاوا ئاشتى بكەوہ ئەگەر خزمەتت نە كرددوہ لەمەودوا
 خزمەتى بكە.

ئافرەت

من: السلام عليكم.

ئەو: وعلیکم السلام.

من: خوشکە چۆنی؟

ئەو: باشم سوپاس، تۆ چۆنی؟

من: باشم الحمد لله، چیه ئەوە بۆ وا دانیشتوی بیرلەچی

دەکەیتەو؟

ئەو: بیر لە گوزەرانى ئافرەت دەکەمەو!

من: بۆ گوزەرانى ئەوان چۆنە؟

ئەو: هیچ!

گوزەرانىان هەر نەماوێ تا چۆنیەتیت پێ بلێم!

من: جا کێ هۆکارە؟

ئەو: هەموو کەسێک، بە تايبەتى خۆيان.

من: باشە، بۆ نموونه چى گوزەرانى وا تیکداون؟

ئەو: زۆر شت!

من: وەکو؟

منتدى إقرأ الثقافي

ئەو: ئیمە له بنه‌په‌تدا مافمان هه‌یه، که‌چی نه‌ خۆمان ده‌زانین
 مافمان چیه‌ نه‌ ئەوانه‌ی له‌ ده‌ورو به‌رمانن مافمان پێ ده‌ده‌ن!
 من: پراسته‌.

ئەو: باس باسی ئافره‌ته‌، وه‌کو ئەوه‌ی به‌س ئافره‌ت هه‌بێ، که‌چی
 ئەو شوێنه‌ی به‌یه‌کسانی ئافره‌ت و پیاو ناسراوه‌ له‌ هه‌موو شوێنیک
 خراپ‌تره‌.
 من: وایه‌.

ئەو: له‌ بنچینه‌دا الله‌ تعالی ئافره‌ت و پیاوی بۆ خوشگوزه‌رانی و
 ته‌واوکه‌ری به‌کتری دروستکردوه‌ خودای گه‌وره‌ فهرموویه‌تی (وَمِنْ
 آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ
 مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ) (22)

واتا: به‌کێک له‌ نیشانه‌ و به‌لگه‌کانی تری ئەوه‌یه: که‌ هه‌ر له‌ خۆتان
 هاوسه‌ری بۆ دروست کردوون بۆ ئەوه‌ی ئارام بگرن له‌ لایدا و له‌
 نێوانتاندا خوشه‌ویستی و سۆزو میهره‌بانی فه‌راهم هه‌یناوه‌،
 به‌پراستی ئا له‌و دیاردانه‌دا نیشانه‌ و به‌لگه‌ هه‌یه‌ بۆ که‌سانیک
 بیره‌که‌نه‌وه‌ و تێده‌فکرن.

که‌چی ئیستا چه‌ند که‌سانیک به‌ ناوی مافی ئافره‌ت مله‌لاننیه‌ن له‌

نێوان ژن و پیاو دروست کردووە.

من: بە ئێ.

ئەو: پێشتر ئافرەت گەورەى مال بوو خزمەتی دەکرا، ئەو تەنها پشوی دەدا، بەلام ئیستا ئافرەت خۆی داواى کاردەکات و پیاویش داواى ئافرەتی خاوەن کاردەکات تا ئیشی بۆ بکات!

من: راستە.

ئەو: پێشتر ئافرەت خۆی قوتابخانەى منداڵەکانى بوو ئیستا داینگە!²³

من: وایە.

ئەو: ئافرەتان ئەو ئەركەى كە هەیانە لە كۆمەلگا لەبیریان كردووە و بەتەمای شتی ترن.

برام ئیستا ئافرەت نازانی چی دەکا!

چۆن هەلسوکهوتی لەگەڵ دەکری!

ئافرەت وەكو كالایەك سەیر دەکری!

تەنها بۆ ئارەزووە جنسیەکان بەکار دەهێنرێت!

من: خوشکە دەزانی چارە چیه؟

ئەو: چیه؟

²³ مەمەست لێرە نەرە نیە داینگەکان خراپ بن، بەلام دایک دمیى رۆگى خۆى لەبیر نەمکات.

من: پټويسته له خهوی غه فلهت هه ستنه وه و ئافرهت بن پياو نه بن،

خوشکه ده زانی بۆچی زۆربه ی ئافرهتان دلیان شکاوه؟

ئهو: بۆچی؟

من: چونکه دلیان شوشه یه و له سه ر پټیگیان داناوه!

ئهو: وایه.

من: زوو هه لده خه له تین به دووقسه هه وریان لی ئه بی به سامال⁽²⁴⁾

ئهو: زۆر راسته خوا پشت و په نامان بټ، له دهستی نه زان پرگارمان

بټ!

⁽²⁴⁾ الټره مه به ست به شیکه نه ک هه موویان

بهشی دووهم

ئەو: بڕام.

من: بە ئی.

ئەو: ئەو دەزانی کێشە ی گەورەتری کچان بە دەست کورانه وەیه!

من: بۆچی؟

ئەو: چونکە هەمیشە فێلیان ئی دەکریت!

خیانەتیان ئی دەکریت!

دلیان دەشکێندرت!

من: خوشکم تۆ ئەوەت بە سەر هاتوو؟

ئەو: نا سوپاس بۆ خوا.

من: بۆچی بە سەرت نە هاتوو؟

ئەو: چونکە تۆ هەمیشە ئەوەت گوتوو کە ئەوەی راستە ئەو

بکەن نە ک ئەو ئارەزووتان داوای دەکات.

هەرگیز هەل مەخە لەتێن بە زەرەخە نە یەکی دەستکرد و قسە ی

برێقه دار!

خۆشەویستی دوای هاوسەرگیریه نە ک پێشی!

منتدی إقرأ الثقافي

ئەسلىم سەھى تۆى دەۋى دەپ بە خۇشخالى ۋە پارىيىۋىتىكى تەۋاۋە
 بىت ۋە خاۋىيىنى تۆ بىكەت لە باۋىكەت بەشكۈم بە سەربەرزى پىپىرايىيى
 نەۋەك لەسەر جادە!

تۆ پىت گۈتم ئاشقېۋون رىگى دىلخۇشى نى، رىگى خەم ۋە
 خەفەتە!

تۆ گۈتە خاۋىيى پى خۇشە ئەۋە بىكەن!
 ئەۋەنە تۆ گۈتە جىبە جىم كىرۋە، بۆيە ئەۋەم بەسەر
 نەھاتۋە!

مەن: خۇشكە ئەۋەنە بەسەر ئافىرەتدا دىت زۆرىيە خۇيەت!
 ھەرگىز كۆرىك ناتۋانىت دىل كىچىك بىشكىنىت ئەگەر كىچەك دىل
 بۇ نەكەتەۋە!

ھەرگىز كۆرىك ناتۋانىت فرمىسكە لە چاۋىيان بىنىت ئەگەر چاۋىيان
 نەكەن بە نىگى ئەۋان!

ھەرگىز ناتۋان بىان گىرىپن ئەگەر پىشتر خۇيان بە رۈۋىاندا
 پىنەكەن!

ئەۋ: راستە بىرام.

رونکردنه وه:

کورتە ی مەبەست:

یە کەم: زیاتر مەبەست ئەو یە پە یو هندی نیوان خوشک و برا پتەوتر بکریت، توانای ئەو هیان هەبیت دەرد و بە لا و کیشە لە لای یە کتر باس بکەن، باسی گوزەرانى ئەمرۆی مەرفایەتی بکەن، زیاتر وە کو هاوڕێ مامە لە بکەن و پشتیوانی یە کتر بن، یە کتری پێنۆنی بکەن بۆ ڕیگای راست و باش، ئامۆزگاری یە کتر بە هەند وەر یگرن، بزائن و بۆ یە کتری بسەلمێنن کە دلسۆزی یە کترن.

دوو: کە باسی ئافرەت بە گشتی کراوە، ئەو ی ئەمرۆ دە گوزەری لە نێو کۆمەلگایە کان و بە تاییبەتی کۆمەلگای کوردەواری، ئافرەت ئەو سەنگە ی نەماوە، وە کو پێشتر لە سەر دین و کلتوری کوردەواری ڕیزی لێنا گیریت، ئەو هەش بە هۆی چەند هۆکارێکە و یە .

وە کو بێ ئاگایی ئافرەت لە مافە راست و ڕەوانەکانی خۆی، داوا کردنی مافەکانی خۆی لەو شوێنە ی کە مافی بە ڕەوا دەزانی.

دەست گرتن بە دینی پیرۆزی ئیسلامە وه، کە تاکە دینە زۆرتین مافی بە ئافرەت داوە لە بەرامبەر کەمترین ئەرکدا، لە ئاینی پیرۆزی

ئىسلامدا ئافرىقە ھەممۇ مافىكى ھەيە ۋە كۆمە (مافى فېرېۋىنى زانست، مافى گىيانى، مافى ئابوۋىرى، مافى سىياسى، مافى كۆمەلەيەتى) لە ھېچ لەۋانە بېيەش نە كراۋە.

ئەۋەي ھەلەيە لاي ئافرىقە تان داۋاي ۋە كۆيە كېۋون دەكەن ! ئەۋەش ھەلەيەكى گەۋرەيە، اللە تەلى ھەرىكە لە پىاۋ ۋە ئافرىقەنى بەشپەيەكى جىاۋاز لە رەگەز ۋە تۈنەيى جەستەيى ۋە دەرۋونىيى دروست كىرۋە ۋە ئەۋەي تەۋاككەرى يەكتەين لە دىئادا ، ئىسلام لە گەل يەكسانى پىاۋ ۋە ئافرىقە دايە بەلام لە گەل ۋە كۆيە كېۋون دا نىيە، ئەگەر بە ئەقلى مەنتىق لىكىيەدەنەۋە دۈۈر لە كاريگەرى ھەست ۋە سۆز راستىيەكە ئەۋەيە.

سە: ئەۋەي دەيىن لە نىۋ كۆمەلگە كىشەي زۆر بىلاۋىتەۋە، بەتايىبەت لە ئاۋگەنجاندە، خۇكۈشتەن ۋە خۇسوتاندەن، نەخۇشەيە دەرۋىيەكان لە زۆرۋوندىن، ئەۋەش ئەگەر بەردەۋامبەت كۆمەلگە بەرەۋەلەۋچۈۋەن دەچىت ۋە، شىرازى خىزان تىكىدەچىت، كاريگەرى رەگەزەكان لەسەر يەكتە ۋە ھەل خەلەتاندەن يەكتەرى بەھەر شىۋازىك بىت لە شىۋازەكان رۈۋەلەزىادىۋونە، بۆيە مەبەستەم لىرە زىاتەر ئەۋە ۋە كە گەنجان زىاتەر ۋە وردىر مامەلە لە گەل

پيشهاته كان بكهه، كه زياتر لايه نى ئه قل و زانين به سه ر مروفدا زال
بى نه وه ك هه ست و سۆز.

شوفیری ته کسی و ههزاری

من: السلام علیکم مامه.

مامه: وعلیکم السلام.

من: مامه دهچی بو پهیمانگای پزیشکی؟

مامه: به لئ، بو ناچم کوږم؟

من: به چه ند دهچی؟

مامه: چوار ههزار دینار.

من: مامه من هه ر به سی ههزار دینار دهچم.

مامه: وه ره کوږم سوار به.

من: زور سوپاس مامه.

مامه: فیږخوازی؟؟

من: به لئ مامه گیان.

مامه: کوږم مادام فیږخوازی ئاواشبی ئاساییه.

من: زور سوپاس

مامه: کوږم کهس وهک من نازانی فیږخواز له چ گوزه رانیکی قورس

منتدی إقرأ الثقافي

دایه.

من: بۆچی مامه تۆش فیڤخوازت ههیه؟

مامه: کورم من چوار کچم ههیه، هیچ برایتیکیان نیه.

من: مامه من برای ئهوانم.

مامه: سهلامهت بی، سییان له زانکۆ دهخوێنن و ئهوهی تریشیان له ئامادهی.

من: الله تعالی سههرکهوتوویمان بکات به چاکه.

مامه: کورم بژیوی ههموومان لهسهه ئهوه تهکسیهیه و کاری تهکسیش پۆژبه پۆژ له خراپیوون دایه!

من: راسته.

مامه: کورم کچی زانکۆم ئهوه یه که ههفتهیه چاویلکه کهی شکاوه به منی نهگوتوووه، دهلی باوکم توانای کرینی نیه با خهم نهخوات!
من: بهلی.

مامه: بهلام کاتی تاقیکردنهوهیه توانای خوێندی نیه و چاوهکانی ژان دهکات!

ئهمرۆ بهیانی هات بۆ لام زۆر به شهرمهوه گوئی باوکه گیان بۆ ناچی بۆ لای مامم بهلکو شتیکی لێوهریگری تا بتوانیت چاویلکه کهم بۆ چاک بکهیتهوه، منیش دلیم نهشکاند گوتم باشه بهسهرچاو کچم،

منیش پێشی کار سەردانی براکەم کرد لە دووکان و پێم گوت، برام کچە کەم چاویلکە کە ی شکاوە خۆشت دەزانی توانای دارايم کەمە، ئەگەر بتوانی کەمیک لەتۆ وە کەمیک لەمن بەشکوم بتوانم چاویلکە کە ی بۆ چاک بکەم، کاتی تاقیکردنەووەیە، براکەشم بە روییکی ناخۆشەووە و بەدەنگی بەرزگوتی من مندالی تۆ بەخێوبکەم؟ پێم ناکرێ بەسە تۆش ئەو کچانە لە خۆتێدن دەریینە زۆرقسە ی نەخۆشی کرد، دەمگوت خۆزگایە دەستم بەشکایە و ئەو داوايەم نەکردایە، ئێتر بەم شێوە ئەووم بەجێهێشت، هاتووم بزانم شتیکم دەست ناکەوێت، کچە کەم تەلەفونی کرد وتی باوکە چوێت بۆ لای مامم، منیش گوتم ناکچم نا نەچووم، دواي داخستنی تەلەفۆنە کە بە خۆمم گوت ئەووە ی من چوم بۆ لای برا نەبوو . إن شاء الله چارەدەیی، ئێتر بەتەمای خودا.

من: خودا گەورە یە مامە.

مامە: کورم چاکە ماوە بەلام زۆر کەم!

سۆز و میهرەبانی ماوە بەلام زۆر کەم!

ویژدان ماوە بەلام زۆر کەم!

من: راستە.

مامە: کورم لە ئێستادا ستەمکار و ستەم لێکراو لە مەرووف تێکچووە و

ناتوانی لێکیان جیا بکەیتەوه، سته مکار سته م له سته ملیکراو ده کات سته م لێکراویش بۆی په رده پۆش ده کات.

من: مامه رزق به دهستی خودایه، ئێمهش له دنیا داین و له تاقیکردنه وه داین، ژيان قورسی تێدایه و پێویسته به رگهی بگرین. مامه: وایه زۆر راسته، ئه گه رزق به دهستی بهنده کان بوايه هه رگیز به یه کترین نه ده دا.

من: مامه الله تعالى فهرموویهتی (وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا تَسْأَلْكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى) (25)

واتا: (ئه ی پێغه مبه ر صلی الله علیه وسلم، ئه ی ئیماندار) فه رمان بده به هه موو تاکه کانی خێزانت، تا نوێژه که یان (به چاک ئه نجام بدهن، چونکه خۆراکی رۆحه) و به رده وام و کۆلنه ده ر و خۆرا گریه له سه ری، ئێمه بێگومان داوای رزق و رۆزی له تۆ ناکه ین، به لکو ئێمه رزق و رۆزی به تۆ ده به خشین، سه ره نجامی چاک هه ر بۆ خواناسی و دینداریه.

مامه: راسته کوړم.

من: ته واو مامه گه یشتن.

مامه: باشه کوړم.

من: ئەوەش مافە کەت.

مامە: لێگەرئ کورم.

من: نا مەمە نابێت زۆر سوپاس،

خوات لە گەل.

مامە: خوات لە گەل کورم

من: ئای هە ی مامە تۆش یە کێکیت لەو چەندەها نمونە ی کە وا

ژیان بە قورسی دەبەنە سەر، ئای مامە من و تۆ چەند پێویستیمان

بە ژینگە یێکە بەندەکان توانای ئەوەیان نەبێت ستهم بکەن چەند

پێویستمان بە شوێنێکە کە دادپەروەری تێدا بێت .

رونکردنەوه:

مەبەست لێره ئەوەیە:

یە کەم: گوزەرانی فێرخوازان و ئەو کەسانە ی هەولی فێربوونی زانست

و زانستی شەری دەدەن، زۆر قورس و پڕ ئێش و ئازارە، پۆزانه

چەندان کێشه و گرفت بەرۆکییان دەگرێت، بۆیە ئێمە بەیێی توانا

پێویستە یارمەتی فێرخوازان بدەین بۆ ئەوەی لە داواکردنی زانست

بەردەوامین، کۆمەلگا زیاتر رۆشنییر بکەن.

دووهم: نەبوونی یارمەتی لەنتوان براو برا یاخود هاویری و هاویری، ئەمە ئەو پەری دل رەقیه، هەرکەسێک پتویستی بە تۆ هەبێ و تۆ دەستی یارمەتی بۆ درێژ نەکەیت

چۆن ئاسوده دەبیت ؟ تۆ ئەمرۆ توانات هەیه سبهی کەسێکی تر ئەوه بزانه الله تعالى فەرموو یەتی (الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا) (26)

ئەو رۆژه ئێتر مولک و دەسەلاتداری راستەقینە بە دەست خواى میهره‌بانه، بێگومان ئەو رۆژه پۆژیکی زۆر سەخت و دژوار دەبێت لەسەر بی باوهر و خوانه‌ناسان (زۆر پەشیمان دەبن). ئەمرۆ توانات هەیه یارمەتی بدە!

دهرون

هاورى: السلام عليكم.

من: وعليكم السلام.

هاورى: چۆنى؟

من: باشم الحمد لله، تو چۆنى؟

هاورى: باشم!

من: باشه كهت له باش ناچيت؟

هاورى: نا له پروى جسته وه باشم.

من: ئه ي كيشهت له كوئ ههيه؟

هاورى: دهروونم ئارام نيه!

من: واتا چۆن؟

هاورى: ههست به ئارامى ناكهم!

من: بۆچى هيج كيشهيه ك ههيه؟

هاورى: نه خيتر.

من: ترست له شتيك ههيه؟

هاوړې: نه ځير.

من: بلېم چي؟

هاوړې: كه ميک ئاموژگاريم بکه.

من: يو چي ئهو داواکاريه له وکاته دا؟

هاوړې: ئيتر نازانم هزم کرد.

من: چ ئاموژگارېک بېت و له باره ي چيه وه بېت؟

هاوړې: ئاموژگارېک بېت د هروونم ئارام بکاته وه!

من: باشه هاوړې گوي بگره.

هاوړې: باشه.

من: هاوړې هه رکاتيک باسي د هروون ده کرېت من يه ک ئه ندامي

جه سته م له خه ياله.

هاوړې: کامه ئه ندام؟

من: دل هاوړې دل!

هاوړې: باشه.

من: هاوړې ئه وه دله کاريگه ري له سهر هه موو ساته کاني زيانته هه يه

ئه گهر دل ئارام بېت ئه واهه ست به ئارام يېکي زور ده که ي.²⁷

²⁷ن النعمان بن بشير رضي الله عنهما قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضَغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ». متفق عليه

هاوړې: باشه زانيمان که دل کاریگه ږی هه یه.

من: به ئی.

هاوړې: ئی چوڼ دل نارام بکه ین دل به چی نارام ده بی؟

من: هاوړې الله تعالی له قورثانی پروردزا فهرموویه تی

(الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ) (28)

واتا: ئه وانه ی باوه ږیان هیناوهو دل و دهرونیان نارام ده بیت به قورثان و په یامه که ی خوی پهره ردگار، ئاگادارین دل ګان: هر به قورثان و یادی خواو (پا په ندبوون به ئاینه که یه وه) خوښ دهن و دهحه و ئینه وه.

هاوړې: راسته.

من: هاوړې ئه وه یه چاره سهر، یادی ئه وکه سه بکه که ئاگه داره به وه ی له ناو دلی تودایه، ئاگه داره به وه موو کیشه و گرفتانه ی به ږیت کردوه و ئیستا تئیدایت وله داهاتوودا به ره و لای تو دین! ئاگه داره به هه موو هیوا و ئاواته کانت!

هاوړې: به ئی راسته ماو یه که دوورم له زیکره کان

تا ئیستا نه مده زانی نارامی دهرن له یادی پهره ورده گاردایه!

من: به ئی هاوړی، الله تعالی د لنیاشمان ده کاته وه که به جگه له وه
دل و دهرونت ئارام نابېته وه
هاوړی: راسته الله تعالی پاداشتت بداته وه.
من: دل خوش و دهروون ئارام بیت هاوړی.

رونکردنه وه:

ئوهی له م رږگار هدا ده بیندریت و ده بیسترت زوربوونی یه کیکه له
نه خوشیه هر کوشنده و ترسناکه کان ئه ویش پې ده گوترت
نه خوشی دهروونی، یان هر ناوړی لې بریت که مروف دهرونیکي
ئارامی نیه، خوشی له خوشیه کان وهرناگرت، گوشه گیرده پې،
له سه رکه ووتن دوورده که ویته وه، له خویندن پاشده که ویت،
په یوه ندی کومه لایه تی زور لاواز ده بیت، ئه و نه خوشیه یه خه ی
زوریک له خه لکی گرتووه، نازانن چوڼ چاره سهری بکه ن، چوڼ
خویانی لې رزگار بکه ن، به لام الله تعالی پی راگه یاندوون که زوریک

لە ھۆکارەکان پشتکردنە لە یادی خودای گەورە و بەرنامەکەی کە
فەرموویەتی:

(وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
أَعْمَى) (29)

واتا: ئەو ھەش ڕوو و ھەربێژێت لە بەرنامە و یادی من پەشتی تۆ بکات،
بێگومان بۆ ئەو جۆرە کە سەنە ژیاڵێکی ترش و تال و ناخۆش پێش
دێت، لە ڕۆژی قیامەتیشدا بە کوێری ھەشری دەکەین.
بۆیە بۆ ئەو ھەروەھە دەرونیکی ئارام و تەندروستمان ھەبێت دوربێن لە
ھەبوونی ھەسەسەھەك، ئەوا با دەست بە یادی اللہ تعالی وە
بگیرین.

شار و شاخ

من: السلام عليكم.

مامه: وعليكم السلام كورم.

من: مامه چۆنى باشى؟

مامه: باشم سوپاس بۆ پهروه رده گار، تۆ چۆنى؟

من: سوپاس بۆ خوا باشم.

مامه: ياخوا هەر باشبيت.

من: مامه ژيانى شاخ چۆنه؟

مامه: زۆر باشه كورى من.

من: ياخوا هەر باشبن.

مامه: سوپاس كورم، ئەى ژيان له شار چۆن به پړيوه ده چى؟

من: زۆر خراب مامه زۆر خراب!

مامه: بۆچى كورم؟

خوا نه خواسته شتېك بووه؟

ياخود برسېه تى پرووى تېكردوون؟

مەن: نا مامە نا ئەو شتانه نيه.

مامە: ئەي لافاۋ ئىۋەي بىردوۋە؟

مەن: نا مامە ئەۋەش نيه!

مامە: ئەي خۇ بومە لەرزە نەبوۋە؟

مەن: نا مامە!

مامە: ئەي چى بوۋە كورم؟

مەن: مامە شتى ۋا پودەدەن كە ئىستا تىگە يىشتى ئەو شتانه لاي تۇ

زۆر غەرىپ!

مامە: ۋە كۈچى؟

مەن: زۆر شت مامە! زۆر شت گۆراۋە.

مامە: چ شتىك گۆراۋە؟

مەن: مامە شىرازەي خىزان بەرە بەرە لەناۋچوۋنە!

كەلتورمان شتىكە ۋ ئەۋەي ئەمىرۆ دەگوزەرى شتىكى ترا!

دېندارى زۆر لاۋاز بوۋە!

موسلمانان غەرىپ ۋ نامۇنە!

ئافرەت كاتىك پىاۋەكەي بۇ كارىك دەچىت بۇ شوئىنىك، ئەو

خەرىكى خىانەت دەي!

پىاۋ كاتىك لەدەرەۋەيە بۆي بىرەخسىت خىانەت لە ھاۋسەرەكەي

دهکات!

باوک ناتوانی ئاموژگاری کچه کانی بکات و له داسی خه لکی پرزگاری
بکات!

دایک ناتوانی داواکاریه ک له کوره کانی بکات!

زۆربه ی کهسه کان ده خوینن، به لām زۆرکه میان ده خویننه وه!

زانست بووه به شتیکی نامۆ و کهس به دوا ی ناکه ویت!

په یوهندی کۆمه لایه تی باوی نه ماوه، باو باوی په یوهندی سۆزداریه!

نه خوینده وار خوینده واره کان به رتیه ده بات!

جوانکاری بووه به یه کتیک له پایه کانی رۆشنیری!

کهس ریز له کات ناگریت!

رۆزیان نوستنه و شهویان به ئاگای!

له تاریکستانیه کی زۆردا ده ژین!

ههوا و ئاره زوه کان زالبوونه به سه ره لکی دا!

ریژه ی جیابوونه وه شان به شانی ریژه ی هاوسه رگریه!

کهسانیک په یدا بوون بانگه وازی بیدی نی ده که ن!

نه خو شخانه کان پر ن له نه خو ش!

مزگه وته کان بی نازکه وتوون!

خه لکی رویان له ئاهه نگه بیتمانا کان کردووه!

پەرۋەردەى منداى زۆر خراپ بوۋە!
 منداى فېرى زمان دە كرى بەلام رەۋىشت نا!
 خەلىكى لە قىيامەت دووركەۋتۈنەتەۋە ۋ پوۋيان لە دنيا كەردوۋە!
 مامە ئەۋەبە ژيانى شار.
 مامە: كورم خودا بتان پارېزىت.
 ئەۋەى مەن لەشارى تىگەشتىم ۋ ئەۋەى تۆ دەيلىت زۆر گۆراۋە.
 بە پاشكەۋتوۋە، پېشنە كەۋتوۋە!
 ژيان تىيدا زۆر قورسېۋە!
 مەن: واىە مامە، ئامۇزگاريت چىە بۇ مەن؟
 مامە: كورم كارە باشەكان ھەرگىز كۆتايى نايىن!
 ھەر كەسنىك سەرەتا لەخۆى بەرپىسارە، جا ھەۋلېدە تۆۋەك زۆرىنە
 نەبىت، ھەۋلى كارە باشەكان بدە، ۋە بەيىى تواناى خۆت
 دەۋرۋەرت رېنۋىنى كارى باش بىكە.
 مەن: راستە، دەست خۆش مامە گيان.
 رۈنكردنەۋە:

ئەۋەى لېرە باسكراۋە باسى ھەموۋ كەس نىە، كەسى باش ۋ كارى

باش و خەلکی زانا هەر ماون، بەلام کەسانیک هەن بەم شیوەیەن،
 گرینگ ئەوەیە من و تۆ لەم جۆرانە نەبین، هەموو هەولتیکمان لە
 باشە بێت، خراپەکان کاریگەریان لەسەرمان نەبێت، بەلکو ئێمە
 پێویستە هەمیشە لە هەول و تێکوشاندا بین بۆ ئەوەی خەلکی
 رێنۆتی بکەین بۆ کاری چاکە، زەنگی مەترسیان بۆ لێبەدەین لە
 گوزەرانى ئەمرو، کە خەلکی سەرسامە بە رۆژئاوایەکان لە ژیا نیاندا
 نەوێک لە زانستدا، دەبێ ئێمە هەولبەدەین رێرەوی کۆمەلگا دووبارە
 بەراوە ئاراستەبەک بگۆڕین کە هەموو بەها دینی و ئەخلاق و
 پەرورەدەییەکان پارێزراوین، خەلکی دەست بگری بە دینەو و
 فەرامۆشی نەکات.

قورئان

باوكم: السلام عليكم كورم.

من: وعليكم السلام بابە.

باوكم: كورم چۆنى؟

من: سوپاس باشم تۆ چۆنى باوكە؟

باوكم: الحمد لله باشم ئىتر بەرهو پىربوونە هەر ئاوا دەبين.

من: ياخوا هەر باشى و بۆمان بمىنى.

باوكم: سوپاس كورم، كورم بە چى خەرىكى؟

من: والله باوكە هىچ، خەرىكى تۆرە كۆمە لایەتیه كانم.

باوكم: كورم زۆر خۆت بەو خەرىك مەكە.

من: ئەى چى بكەم باوكە؟

باوكم: كارىك بكە سودى بۆ خۆت و دەورووبەرت هەبىت.

من: باوكە كارىكى باشم پى بسپىرە.

باوكم: باشە كورم، پسارىكت لىدەكەم و برۆ بەدوايدا بگەرى.

من: باشە فەرموو باوكە.

باوكم: كورم دەزانی قورئان چیه وایه؟

من: ئەه چۆن باوکه الحمد لله هەر تۆ فیری خوئیندنه وەیت کردم.

باوكم: الحمد لله كورم كه دەیزانی بیخوئینیتەوه.

من: بەلێ باوکه.

باوكم: بەس شتیکی گرینگ ماوه!

من: باوکه ئەو شتە گرینگە چیه؟

باوكم: كورم تیگە یشتنه له قورئان!

من: باوکه جا گرینگە لێی تێگەه ی؟

باوكم: زۆر گرینگە كورم زۆر.

من: بۆچی بابە ئەوەندە گرینگە؟

باوكم: كورم برۆتا بە یانی بیرى لێبكهوه به شكوم ییزانی بۆچی گرینگە.

من: باشە بابە ئەه ئەگەر نه مزانی؟

باوكم: من پیتی دەلیمم إن شاء الله.

من: باشە زۆر سوپاس

بەشى دووهم

مەن: السلام عليكەم باوكە.

باوكەم: وعليكەم السلام.

مەن: باوكە گيان.

باوكەم: گيان كۆرى خۆم.

مەن: پەسپارەكەى تۆم نەزانی بېورە!

باوكەم: نا كۆریم كەشە نیه.

مەن: دەى باوكە وەلامەكەیم پى بلى.

باوكەم: باشە كۆریم، پەسپارنەك؟

مەن: فەرموو.

باوكەم: لەچەند زمان تەیدەگەى؟

مەن: باوكە ئەو دەزانن كە تەنھا كوردى و ئینگىلىزى دەزانم.

باوكەم: باشە، كۆریم مەن ديارىكەم بۆ ئامادەكردوى و لە شوئىنىك

دامناو!

مەن: باشە باوكە.

باوكەم: بەلام ناوئىشانى ئەوشوئىنەم بە نوسىن بۆ نوسىوى لەم پارچە

مەنتدى إقرأ الثقافي

کاغەزەدا.

من: باشە باوکە گیان بیدە بە من با بیخوینمەو.

باوکم: فەرموو کورم.

من: باوکە ئەو بە شێوازێک نوسراوە کە ناتوانم بیخوینمەو!

باوکم: باشە کورم ئەو بە نوسین و زمانی ژاپۆنی نوسراوە.

من: بە ئێ.

باوکم: من بۆ تۆی دەخوینمەو.

من: ئێ باوکە ئەگەر تۆش بۆم بیخوینیتەو من لێی تیناگەم!

باوکم: باشە تۆ ئیستا لەو تێنە گەشتی وایە؟

من: بە ئێ راستە.

باوکم: چیت زەرەر کرد؟

من: باوکە دیاریە کەم زەرەر کرد.

باوکم: بۆچی؟

من: ئێ باوکە ئەگەر نەزانم چی لێ نوسراوە، من نەشوێنی دەزانم نە

ئەو رینگایەش کە بۆی دەروات.

باوکم: باشە کورە کەم ئەو وەلامی ئەو پسیارە بوو کە دوێنێ لە تۆم

پرسی!

من: واتا چۆن باوکە؟

باوکم: کورم قورئانی پرۆز بو ئهوه دابهزیه تا فیره یهک خوا بهرستیمان بکات، ریی راستمان پیشان بدات، راست و ناراست لیک جیا بکاتهوه.

من: باشه.

باوکم: رێگی رازیکردنی الله تعالی مان نیشان دهدات، ئاگه دارمان دهکاتهوه له سزاو پاداشتی دواپۆز (قیامهت) من: باشه باوکه.

باوکم: باشه ئه گهر من و تو له م قورئانه پرۆزه تینه گهین ده زانین ریی راست کامه به ئه گهر بشی خوینینه وه ؟ من: نه خێر.

باوکم: کورم ئه مهش وه کو دیاریه که وایه، (پێک چواندن نه ب له ریزی قورئاندا) ئه گهر لێ تینه گه ی نازانی الله تعالی چیت لیداوا دهکات و رێگری چیت لیدهکات، به لکو زور گرینگتریشه چونکه بهیوهندی به دواپۆزته وه ههیه.

من: به لێ راسته باوکه، بهس ئایا تهنها تیگه یشتن بهسه ؟

باوکم: نا کورم نا ئه وه به شتیکی بوو.

من: ئه ی به شه کانی تر چین ؟

باوکم: قورئانی پرۆز ده بێ بیخوینیه وه، لێ تیگه ی، کاری پێکه ی،

وێ کارکردنە کەش لە پێناو الله تعالى بێ، ئینجا سودی بۆتۆ دەبێ.
من: راستدە کە ی باوکە گیان زۆر سوپاس بۆ ئەو ئامۆژگاریە باشە و
بەسودە.

باوکم: دل خوشی کورم لەسەر خێر و چاکە.

رونکردەوه:

مەبەست لێرە ئەوێ، موسلمانان بزانی و بەئاگا بێنەوه لە گرینگی
قورئانی پێرۆز، لە خۆتێندنەوه و تیگەیشتن و کارپێکردنی، ئەوێ لەم
پۆزگاردە دەگوزەری، هەمان ئەو گوزەرانی نێه کە ئەوکاتی قورئانی
پێرۆز دابەزی، بەلێ خەلکی قورئان دەخوێنن، بەلام تەنها بەسەر
زارەکیه، شەیتانەکان و مرقوئە خراپەکان هەولی تێکدانی بیری
موسلمانان و کۆمەلگای موسلمانان دەدەن بە لە بیرکردنی قورئانی
پێرۆز لە بیری خەلکیدان و گرینگی پێنەدانی.

خودای گەورە دیمەنی پۆزی قیامەتی بەچەند ئایەتیک خستۆتە
بەرچاومان و فەرموویەتی:

(وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ

سَبِيلًا (27) يَا وَدَّيْتُ لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا (28) لَقَدْ أَضَلَّنِي
عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا (29) وَقَالَ
الرُّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا (30) (30)

واتا: رۆژنیک دیت سته مکار قهپ ده کات به ههردوو دهستی خۆیدا
وگاز له ههردوو دهستی خۆی ده گریت (له په شیمانیدا و) ده لیت:
خۆزگه له گهڵ پیغه مبهردا ریبازی ئیمانم بگرتایه (27) مه رگ بۆ
خۆم، خۆزگه فلان کهسم نه کردایه ته هاوهل و دۆستی خۆم
(چونکه سه ری لیبش یواندم). (28) به راستی گومرا و وێلی کردم له
به رنامه ی خوا دوا ی ئه وه ی پیم راگه یه نرا بوو، شه ی تان هه می شه و
به رده وام هانی مرؤف ده دات بۆ گونا ه و تاوان، له کاتی ته نگانه شدا
پشتی به رده دات. (29) (دوا ی دوور که و تنه وه ی ئوممه ت له
قورئان) پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم سکالا ده کات و
ده فه رمو یت: په روه ردگا را به راستی قه و مه که م وازیان له م قورئانه
هینا وه و پشت گو یتیان خسته وه و گرنگی پێ ناده ن (30).

بۆیه پنیو یسته ئیمه ی موسلمانان به ئاگا بیینه وه زیاتر گرینگی به
قورئان و تیگه یشتنی بده ی ن، به و تیگه یشتنه ی پشینانی ئومه ت و
زانایانی ئیسلام.

من: بېست سال.

کابرا: واو! اهښتان تازه به هاری ته مهنه.

من: به لی.

کابرا: ده زانی تو هه له ی؟

من: له چی هه له م؟

کابرا: له بهرې کردنې هم زیانته!

من: بوچی؟

کابرا: نه و ته مهنه و دینداریان نه گوتوه!

من: وانا چوڼ؟

کابرا: ته مهنه بجو وکه، واز له مرگه وت بینه.

من: نه ی چی بکه م؟

کابرا: پرې بوخوت رابویره!

من: رابواردن چیه؟

کابرا: هر شتیک پیت خوش بیت!

من: وانا چی؟

کابرا: گرینگی به حه ز و ئاره زوه کانت بده!

من: ده کری ته وشته؟

کابرا: به لی ده کری بو نا؟

کاتیک له تهمه نی تودا بووین نه مان ده زانی دینداری چیه و مزگهوت
چیه!

من: ئیستا چند سالی؟

کابرا: له چل سال لامداوه.

من: باشه.

کابرا: جا من خه می تومه و توش خه میک له خوت بخو.

من: باشه قسه کانت ته و او بوون؟

کابرا: به لی.

من: جا ئه گهر ریم بدهی منیش هه ندی قسه م هه یه؟

کابرا: فهرموو بزائم چی ده لی.

من: ئه گهر تو جاریک خه م له من بخوی من رۆژانه خه م له تو

ده خوم!

کابرا: بوچی؟

من: تو چل ساله له ریگایه کدایت و بی ئاگایت له سه فهره که ت!

کابرا: وانا چی؟

من: تو کاسه ی ته مه نت له نیوه ده ربازی کردوو هه چی هه ر له

خه ودا ی.

کابرا: ئی؟

من: وا خه ریکه موی سپی سه رتاپای ریشته داگیر ده کات هیچی لی
فیژنه بوو بیت.

کابرا: بوچی نه و قسانه ده که ی؟

من: بو نه وهی که میک به خوټدا بچینه وه.

کابرا: بوچی به خوټدا بجمه وه؟

من: بو نه وهی مردنت به بیر بیته وه!

کابرا: اهم!!

من: هیچ بینو ته له گورستاندا ته مه ن نوسرای؟

کابرا: نه خیر.

من: هیچ بینو ته مردن رحمی به که س کردی؟

کابرا: نه خیر.

من: دهی گه نج زیاتر ده مرئ یان پیر؟

کابرا: گه نج!

من: به لی، گهر هاتباو گه نج زیاتر نه مردبا، نه وا ده بوا به قه د گه نج

پیریشمان هه بووا به.

کابرا: راسته.

من: خه میک له خوټ بخو ته مه ن که مه، چهنه د رۆژیکه و دیت و

ده روات، با گرینگی به رۆژیک بدهین که هیچ شتیک به که لکمان

نايەت تەنها کردەووە چاکەکانمان و دلێکی ساغ نەبێ و ڕۆیشتنمان
بۆ مزگەوت نەبێ، یادی ئەو کەسە نەبێ کە تۆی لە نەبوونەووە
هێناووەتە بوون! (31)

کابرا: زۆر راست دەکەیت.

من: ببورە کە ئەو قسانەم بەرامبەر بە تۆ کرد، تۆ لە من
گەورەتریت، بەلام ئەو قسانەم بە ئەرک زانیوە.

کابرا: نا نا نەخێر، زۆر سوپاس کە منت لەخەوی غەفلەتدا بە ئاگا
هێناوە.

من: یاخو هەر بە ئاگا بیت.

کابرا: ئیستا من چیبکەم؟

من: وەرە با ڕۆین بۆ مزگەوت.

کابرا: من؟

من: بە لێ تۆ.

کابرا: زۆر باشە با ڕۆین.

من: بانگە کەش تۆ دەیدەیت.

(31) يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ (88) إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ (89) (الشعراء)
واتا: ئەو ڕۆژەى نە مال سوود دەبەخشێت و (فەریای ئادەمیزاد دەکەوتێ) نە مندال
و نەو.
مەگەر کەسێک بە دل و دەروونی پاک و بێگەردو ڕ لە ئیمان، بە خزمەت
بەروەردگار گەیشتبێت.

کابرا: باشه إن شاء الله.

من: الحمد لله نوێزە که مان کرد.

کابرا: بە ئی الحمد الله، کورم ببوره بۆ ئەو قسانە ی که کردم، من زۆر هەلەبووم.

من: کێشه نیه زۆر ئاساییه.

رونکردنەوه:

مەبەست لێره چەند خالێکه.

یه کهم: هەلە تیگەشتنی خەلکی لەتەمەن و دینداری و خودا ناسی، لهوهی که دین تەنها بۆ کهسانی پیر و مامۆستا ئاینیه کانه، ئەوهش هەلەیه کی گهوره و کوشندهی نێو موسلمانانه، بهم شێوهیه بهره بهره له دین دادهبرێن و بهرهو خۆشهوهیستی دنیا دهپۆن، خۆشیهکانی دنیا و ههز و ئههزهوهکانیان دهستیان بهسهردا دهگرن، دهبن به کۆیلهی دهستی گوناھ و تاوان، کۆمه لگا بهرهو خراپبوون دهچێ.

دووهم: وهگرتهی ئامۆزگاری راست ئەگەر کهسی ئامۆزگاریکه ر ئاستی

زانستی یان ته مه نی له تۆ بچو کترې، مروّف پټو بیسته هه می شه دان به
راستی ه کاندا بنیت و نه گهر نه و راستیه له ههر شوینیک یا خود
له لایه ن ههر که سیک پټی بگات.

سټیه م: مه رج نیه نه و که سه ی له تۆ زیره کتره و ئاستی زانستی و
ته مه نی له تۆ که وره ترې، نه و ئامۆزگاریه کانی راستین، په نگه له و
بواره دا هه له بې!، ده لټن هه موو نه وانه ی که له ده و روبه رماندا هه ن
ئامۆزگاریان هه یه بۆ مان به لام هه موویان سود نا!

پاره

هاوړئ: السلام عليكم.

من: وعليكم السلام هاوړئ.

هاوړئ: پسياريكم هه يه؟

من: فهرموو.

هاوړئ: پاره هه موو شتيكه؟

من: نه خير هاوړئ.

هاوړئ: نه تزاني هاوړئ.

من: يوچی؟

هاوړئ: چونكه دوینی چووم بو داخواری كچيک له بهر هه زاريم

رازی نه بوو ژبانی هاوسه ريم له گهل پټك بينيت.

من: الحمد لله، ته نيا ئه وه نده؟

هاوړئ: نه خير.

من: چيتر؟

هاوړئ: ئه وړوژه له بازار هزم به سه عاتيكي دهست بوو.

منتدی اِقرأ الثقافي

من: ئى؟

هاورې: به لام له بهر زۆرى نرخه كهى نه متوانى بېكرم.

من: چيتريش؟

هاورې: من به پاس دهچم بۆ زانكو هاورېكه شم به سه ياره.

من: ئى؟

هاورې: چەند ساله حەزم بە سەفەرئىكى دەرەوى ولات هەيه بەلام ناتوانم.

من: باشه چيتر؟

هاورې: هەميشه ئه و خزمانهى دهوله مەندن له لای خزمه كانى ترم زياتر له من رېزيان لى ده گيرى.

من: به لى.

هاورې: بى پارهى له زور شتى كردم، دلخوشيه كانى ليبردووم، منى كردوه به ديل به دهستى دنياوه زيانم هەمووى له دوو شتا سەرف كرد.

كار كردن بۆ پاره!

بىر كردهوه له پاره!

له بىرمه له مه كته بدا هاورېيه كانم گالتهيان به جلى دىراوم دههات!
له هەركه ستيك دهپرسم دهلى زيان به بى پاره وه كو زهويه كى بى ئاوه!

ژياني بِي پاره وهك ريكردنه بهناو درك و دالدا كه هيچت له پيدا نه بِي!

وهك ريكردنه له شه واه كه هيچ روناكيه كت بِي نه بِي!
من: هاوړي ئارامبه وگوي بگره.

هاوړي: باشه.

من: پاره هه موو شتيك نيه به لام زور شته!
هاوړي: تو هه موو هوکاره کاني دلخوشيت هه يه تهنه پاره نه بِي.
به لام تو نازاني دلخوشي، دلخوشي خوت به شتيکه وه به ستوته وه
كه نيته .

هاوړي: چون؟

من: هاوړي کيشه ي تو بهس پاره يه؟

هاوړي: به لي.

من: باشه، با كه ميک قسه له سهر نه وکه سانه بکه ين كه پاره يان
هه يه و دلخوش نين.

هاوړي: بو نه و جوړه كه سانه هه يه؟

من: به لي هاوړي گوي بگره.

هاوړي: باشه.

من: هاوړي هه رگيز ناتواني به پاره خوشه ويستي بکري

هەركەسێكیش فیزی ئەوە لێدات كە دەتوانی بیکریت ئەوا سود لەو
خۆشەویستیه نابینیت.

هاوڕێ: چۆن؟

من: هاوڕێ ئەو كچهی كە رازی نەبوو هاوسەرگیرت لەگەڵ بکات
چونكە تۆ هەزاربوویت ئەوا ئەو تۆی خۆشنەویستوه و ئاشقی
پارەیه، ئەگەر تۆ پارت هەبوايه و هاوسەرگیرتان بکردبا، ئەوا
دلخۆشی هاوسەرگیرتان پەيوەست دەبوو بەئاستی ئابووری بازار
هەركاتێ توشی ئیفلاسی بهاتبا، ژبانی هاوسەرگیرتان لێك
هەلدەوهەشایهوه، بۆیه لێردا سوپاسی خودا بكە كە پارت نەبووه!
هاوڕێ: باشه.

من: هاوڕێ هەزاری ئەوه نیه كە نەتوانی سەعاتیكى گران بەها
بکری، هەزاری ئەوهیه ئاگات لەكات نەبی و نەزانی چۆن بەرپوهی
ببە، سودی لیۆریگریت بۆ دنیا و دواڕۆژت!

هاوڕێ: بەلێ.

من: گرینگ نیه بەچی دەچی بۆ زانکۆ گرینگ ئەوهیه لە زانکۆی بە
رەنج و ماندوبوونی خۆت بەرهممی خۆت دەدوریتەوه!
هاوڕێ: باشه.

من: هاوڕێ ئەوه هەزاری نیه تۆ نەتوانی سەفەرێكى دنیایی بکەى لەو

شار بؤ ئه و شار يان له و ولات بؤ ئه و ولات.
 ئه و هه ژاريه كه ئاماده نه بيت بؤ سه فهرتيكي كوټايي كه بيټاگيت
 ليې، ئه و يش مردنه!
 هاوړې: وايه.

من: هاوړې خودي كار كردن ده و له مهنديه كه الله تعالى ئه و توانايه ي
 پيداويت به هه شتوازيك بيت له شتوازه كان تا بتواني كار بكه يت.
 هاوړې: راسته.

من: هاوړې ريگات به نوري قورټان روټاك بكه بؤ ئه و ه ي له هه ركات
 و ساتيك دابيت و به هه ريگايه كدا بروي قورسي و گرانيه كانت لا
 ئاسان بيت.

هاوړې: باشه.
 من: باشه هاوړې پسياري؟
 هاوړې: فهرموو.

هاوړې: به راي تو كرپني سه ياره يه كي مؤديل به رز ده تواني
 كوټريك دلخوش بكات؟
 هاوړې: نه خيږ.

من: دابينكردني سه فهرتيك بؤ دهره و ه ي ولات بؤ دوو هاوسه ر كه
 كيښه ي خيټزانيان هه ي ده تواني دلخوشيان بكات؟

هاوړی: نه‌خێر.

من: هاوړی پاره گرینگه، رڼگایه که بۆ بۆ باشتربوونی ژيان له هه‌ندیک کاتدا، به‌لام ئه‌وه‌ی هه‌له‌یه خه‌لکی ئه‌و واقیعه هه‌له‌ی ئیستا و راستیه‌کان لڼک جیا ناکه‌نه‌وه،

پیشتر پاره گرینگ بو بۆ ژيان ئیستا ژيان گرینگه بۆ پاره!

بۆیه هه‌رگیز خۆشیه‌کانته به پاره مه‌به‌سته‌وه،

هه‌میشه بیر له نه‌بوونی ئه‌وشتانه بکه‌وه که ئیستا هه‌ته، ئینجا

ده‌زانی چ خۆش به‌ختییکت هه‌یه و لڼی بیئاگایت.

هاوړی: راسته هاوړی گیان سوپاس.

خوئىندىن بۇ پارە يان پارە بۇ خوئىندىن؟

من: السلام عليكم مامۇستا.

مامۇستا: وعليكم السلام.

من: چۆنى مامۇستا؟

مامۇستا: باشم، تۆ چۆنى كورم؟

من: سوپاس مامۇستا باشم.

مامۇستا: لە گەل خوئىندىن چۆنى؟

من: باشم مامۇستا، بەس ھەندىك كىشەم ھەيە.

مامۇستا: چيە كورم خۆ شتىكى خراب نەبوو؟

من: نا مامۇستا تەنھا لە شتىك تىناگەم!

مامۇستا: لە چى تىناگەي؟

من: مامۇستا ئايا خوئىندىن بۇ پارە گرینگە يان پارە بۇ خوئىندىن

گرینگە؟

مامۇستا: بۆجى ئەو پىسارەت كورد؟

من: چونكە ئالۋىزىكى زۆر لەناو خەلكدا دەبينم!

منتدى اقرأ الثقافي

مامؤستا: چ ئالۆزیه ک؟

من: خه لکی بوون به چه ند به ره یه ک.

مامؤستا: ئی؟

من: هه ندیک پاره یان لا گرینگتره هه ندیکیان خوتندن!

هه ندیک هه ردووکیان به پئویست ده زانن!

هه ندیکیان هیچ کامییان!

هه رکه سیک به شتیکیان ده به ستیتته وه!

مامؤستا: باشه کوپم باش گوئ بگره.

من: باشه مامؤستا.

مامؤستا: زۆریک له شته کان گرینگیان هه یه له ژیان.

من: واتا چۆن مامؤستا؟

مامؤستا: هه ندی شت گرینگه له ژیان لئی دووربکه ویتته وه،

هه ندیکی پئویسته لئی نزیک ببیتته وه،

وه هیندیکیش پئویسته هه ولی به ده ست هینانی بدهیت،

هیندیکیش پئویسته به پئی پئویست مامه له ی له گه لدا بکه ی.

من: باشه مامؤستا.

مامؤستا: با جارئ وازله پساره که ت بینن.

من: باشه مامؤستا.

مامۆستا: بابزانين لە راستیدا پاره و خويندن چين.

من: باشە مامۆستا پاره و خويندن چين؟

مامۆستا: کۆرم دوو پتووستی ژيانن و لە هەمان کاتیشدا دوو بەلای
ژيانن!

من: واتا چۆن مامۆستا؟

مامۆستا: بۆ ئەوەی بەلا نەبن بۆتۆ لە ژيان دەگەرێتەووە سەر ئەوەی
کە چۆن مامەلەيان لە گەلدا دەکەیت.

من: باشە مامۆستا.

مامۆستا: هەبوونی پاره رێگایە کە ژيانت بۆ ئاسانتەر دەکات لە زۆر
کاتدا.

من: باشە مامۆستا.

مامۆستا: بەلام بە هەبوونی و نەبوونی یان کەمی و زۆری پاره ژيان
هەر بەرێ دەکەیت!

من: بەلێ.

مامۆستا: بەلام خويندن و زانين رێگان بۆتێگەيشتن لە ژيان و مانای
ژيان، بە ئێ خويندن و زانين زۆر شت لە دەست دەدەیت!

من: وەکو چی؟

مامۆستا: ناسینی خودای گەورە بە زانینهو!

رێگایە ئاسانەکانی دلخۆشی!

من: مامۆستا ژيان بەی زانین واتا چی؟

مامۆستا: واتا ژيان بەرێکردن لە خەوی غەفلەتدا!

من: مامۆستا کامیان بۆ کامیان پێویستن؟

مامۆستا: هەردووکیان دەبن بەی یە کتر.

بەلام هەبوونی هەركامێکیان ئەوەی تریان ئاسانتر دەکات.

من: باشە مامۆستا ئەگەر پێت بێم یە کێکیان هەلپێترە کامە بیان

هەلدهبێتريت؟

مامۆستا: خۆتندن و زانین!

من: بۆچی؟

مامۆستا: چونکە هەبوونی پاره ژيان ئاسانتر دەکات

ئەي نەبوونی؟

من: مامۆستا ژيان قورپستر دەکات.

مامۆستا: باشە بە ژيانێکی قورپس رازیم بەلام هەركیز رازی نیم ژيانم

بە کوێری بەسەر ببەم و لەخەوی غەفلەتدا دابم.

من: باشە مامۆستا، بۆچی باسی خۆتندن و زانیت بە پێکەوه دەکرد،

هەردووکیان یە ک شت نین؟

مامۆستا: نەخیر کوریم.

من: جياوازيان چيه؟

مامؤستا: هه موو ئه وانه ي ده خوين مەرج نيه بزنان و زانياريان
هه ي!

وه هه موو ئه وانه ي ده زانن مەرج نيه بخوين!

من: كه واته زانين گرنگتره؟

مامؤستا: به ي.

من: باشه مامؤستا زانين چيه واتا چي بزنان؟

مامؤستا: كورم ئامانجي ژيان بزنان زانستي به سود بزنان بزنان ئه و
زانسته ش چۆن به كار به يين.

من: باشه مامؤستا زۆر سوپاس.

مامؤستا: سهركه وتوو ي.

نەزانیکی خەمخۆر یان زانایێکی کەمتهرخەم؟

هاوڕێ: السلام علیکم.

من: وعلیکم السلام.

هاوڕێ: چۆنی؟

من: باشم سوپاس، تۆ باشی؟

هاوڕێ: باشم سوپاس، هاوڕێ پسیارێکم هەیە؟

من: فەرموو.

هاوڕێ: ئایا زانایەکی کەمتهرخەم باشترە یان نەزانیکی خەمخۆر؟

من: نازانم.

هاوڕێ: چۆن نازانی؟

من: هاوڕێ تۆ دەیزانی؟

هاوڕێ: بەڵێ بەرای من نەزانیکی خەمخۆر باشترە.

من: بۆچی؟

هاوڕێ: ئێ مەرووف پێویستە خەمخۆر بیت، کە خەمخۆر بیت وە

هەست بە بەرپسیارەتی بکات ئەوا کەسێکی باشە.

منتدی إقرأ الثقافي

من: هاوړې په له ی لې مه که!

هاوړې: نه ی چی بکه یں هر ئاوايه.

من: نه خيړ هاوړې وا نيه.

هاوړې: نه ی چونه ؟

من: با بروين پېرسين بزانيں کامييان با شتره؟

هاوړې: له کی پېرسين ؟

من: له مامؤستا که مان.

هاوړې: باشه با بروين.

بهشی دووهم

من: السلام عليكم مامؤستا.

مامؤستا: وعليكم السلام.

من: باشی مامؤستا؟

مامؤستا: باشم سوپاس بؤ خوا، سهلامهت بن.

من: مامؤستا من ئهم هاوړتيه پسياريكمان ههيه؟

مامؤستا: بېرسن كورينه.

من: مامؤستا ئايا زانايه كي كه مته رخه م باشتره يان نه زانتيكي خه مخوړ؟

مامؤستا: كورم وا هه ست ده كه م پسياره كه كه ميكي هه له بيت!

من: واتا چوون مامؤستا؟

مامؤستا: واتا له نيوان دوو خراپه دا ناتواني بلتي ئه وه باشتره.

من: مامؤستا واتا هه ردووكيان خراپن؟

مامؤستا: گوي بگرن كورينه.

ئيمه: باشه مامؤستا.

مامؤستا: له راستيدا دوو شت له ژياندا گرینگه؟

من: ئه و دوو شته چين مامؤستا؟

منتدی إقرأ الثقافي

مامۆستا: زانیی راستیه کان! پازیوون پیتی و کارکردن بۆی!

من: واتا چۆن مامۆستا؟

مامۆستا: کورم ئه گهرهاتوو زانایه کی که مته رخه م بیت واتا راستیه کان

دهزانی به لام به دوای راستیه کان نه که وتووی، لاتداوه لی و کاریان

بۆ ناکهیت، که مته رخه میت له ئه رکه که تدا ده که ی!

من: واتا؟

مامۆستا: واتا زانایه کی که مته ره م باش نه.

ئیمه: باشه مامۆستا.

مامۆستا: ئه گهر هاتوو نه زانیکی خه مخۆر بیت واتا کار ده که ی و

به دوای شتدا ده پۆیت و هه ول و کۆشش ده که ییت به لام به

رینگایه کی هه له، که ئه و هه ول و کۆششه زیانت پێ ده که یه نیت

نه ک قازانچ چونکه راستیه کان نازانی!

هاورپی: باشه مامۆستا. ئه ی کێ باشه؟

مامۆستا: ده بێ زانا بیت و خه مخۆریش بیت.

من: مامۆستا ده توانی به نمونه بۆمانی رۆنکه یته وه؟

مامۆستا: باشه کورم. بۆ نمونه له دیندا چوار جۆره که سمان هه یه.

من: باشه مامۆستا.

مامؤستا: يه کيکيان نه (دينداره)⁽³²⁾ نه زانا!

يه کيکيان زانا يه به لام ديندار نيه!

يه کيکيان دينداره و زانا نيه!

يه کيکيان زانا يه و دينداريشه!

ئيمه: باشه مامؤستا.

مامؤستا: جوړى يه کهم که نه زانا يه و نه ديندار ئيتر په يوه نديه کي

به دينه وه نه ماوه!

جوړکه ي تر که زانا يه به لام ديندار نيه، وانا ده زاني نوټر واجبه و له

چونيه تي کردني نوټر ييش ده زاني به لام نايکات!

وه جوړکه ي تريان دينداري ده کات به لام هه مووی هه له ي تيدايه و

خوی فيړی زانستی شهرعی نه کرده، له وانه يه گومرا يي!

من: ئه ي جوړه که ي تر؟

مامؤستا: جوړه باشه که ئه وه يه که زانا بيت و ديندار بيت، وانا

ده زاني نوټر چيه چونه وه ده شيکات.

ده زاني هيچ رينازيکيتر دروست نيه جگه له ئيسلام بويه تنها به

ئيسلام رازيده بيت.

کار بؤ رازيکردني خوا ده کات نه وه ک به ننده کاني،

⁽³²⁾ ديندار وانا: که سيک فرهزه کان جيپه جي بکات

ئەو ھەيە نموونە کە.

من: بە لى مامۇستا زۆر راستە دەستت خوشبى.

مامۇستا: سەرکە وتوو بن.

من: ھاوړى ئىستا زانیت چۆنە؟

ھاوړى: بە لى من پەلە مکړد له بریاردان، راستیه کەم نە زانی.

من: باشە ھاوړى کە واته جارێک تر پەلە له هیچ کارێک و بریارێکدا مە کە.

ھاوړى: باشە ھاوړى گیان، زۆر سوپاس.

پیری یان گهنجی؟

من: السلام علیکم باپیره.

باپیره: وعلیکم السلام کورم.

من: باپیره گیان چوئی؟

باپیره: باشم الحمد لله کورم.

من: باپیره پسیارنیکم هه یه؟

باپیره: فهرموو کورم.

من: باپیره پیری یان گهنجی؟

باپیره: تهنندروستی کورم!

من: مه به سست چیه باپیره؟

باپیره: کورم مه به ستم پروونه!

من: من تیی ناگه م, وه لامه که ت جیاوازیوو.

باپیره: کورم چ گهنج بی چ پیرا

چ جوان بی چ ناشرین!

به هیئر بی یان بیتهئر!

مالت هه بی یاخود ناا

هه ر پئویستت به تهن دروستیه!

من: باشه باپیره کهواته جیاوازی نیه له نئوان پیر و گهنج؟

باپیره: نهخیر کورم، جیاوازی زۆره!

من: ئەم جیاوازیه چۆنه؟

باپیره: کورم ژبانی مرووف له بیهیزیهوه دهست پیده کات تاوه کو

لوتکهی بههیزی، دواتر بهره بهره به رهو لاوازیوون دهروات.

من: باشه.

باپیره: کورم لههه ر سات و کاتیکی ژیانندا بیت، گهر تهن دروستییکی

باشت هه بیت ئەوا دهتوانی ئەو ئەرکهی لههه ر شانت دایه

جیبه جیی بکهیت.

من: ئەه ی باپیره ئەگهر بلیم له تهن دروستییکی باش پیری یاخود

گهنجی؟

باپیره: لیره گهنجی کورم.

من: بوچی باپیره؟

باپیره: کورم چونکه له گهنجی دا ژبان لهژێردهستی تۆیه بهلام له

پیریدا تۆ لهژیر دهستی ی ژبان دایت!

گهنج توانایی زیاتره!

گه‌نج ده‌توانی فی‌ربیت!
 گه‌نج ده‌توانی بیر له داهینان بکاته‌وه!
 گه‌نج ده‌توانی بی به‌سه‌رکرده!
 گه‌نج ده‌توانی ئه‌وشتانه بکات که نه‌کراون!
 گه‌نج توانایه‌کی ناوه‌کی به‌هیزی هه‌یه!
 گه‌نج ده‌توانی به‌رانبه‌ر کیشه‌کان بوه‌ستی!
 گه‌نج ده‌توانی سه‌رکه‌وتووێ!
 پێشکه‌وتن له‌ده‌ست گه‌نجه!
 هه‌رشتی پتویست بوو بۆ باشی مرۆف له‌گه‌نجداهه‌یه!
 من: باپیره‌گه‌نج ئاوا به‌هیزه‌؟!
 باپیره: زۆر له‌وه زیاتریش کو‌رم!
 باپیره: ئه‌ی بۆ ئه‌وه له‌گه‌نجه‌کانماندا نابینم؟
 باپیره: کو‌رم چونکه‌گه‌نجه‌کانمان پۆلی گه‌نجیان له‌ده‌ست داوه!
 من: واتا چۆن؟
 باپیره: کو‌رم گه‌نج هۆشیاری زۆر که‌مه، بۆیه‌بیری گه‌نجیان گۆریوه!
 من: چیان له‌گه‌نج کردووه؟
 باپیره: وایان لیکردوه ژبانیان خۆشبویت و بیرله‌مردن نه‌که‌نه‌وه!
 هه‌میشه‌بی پلان بی!

کاتی زۆری ههیه و له هه مان کاندای کاته!
 داوای ماف ده کهن نه ک ئه رک!
 خۆنڊیان لا گرینگتره له خۆندهوه!
 بیر له پروانامه ده که نه وه نه وه ک فێریون!
 قیه م و به هایان لا گرینگ نه ماوه!
 من: باپیره گهنج چۆن وابکات ئه رکی گهنجایه تی جیبه جیبکات؟
 باپیره: بیرى چاک بکات، هه موو ئه وه لانه ی باسمان کرد راستیان
 بکاته وه.
 من: جا ئه وه ئاسانه؟
 باپیره: به ئی کورم.
 من: بۆ چ که سیک ئاسانه؟
 باپیره: بۆ ئه وه که سه ی که بیه ویت!
 من: راسته باپیره گیان، زۆر سوپاس.
 باپیره: ته مه ن درێژبیت کورى خۆم.

دین و پیکهینانی رای دروست

هاوړئ: السلام عليكم.

من: وعليكم السلام هاوړئ.

هاوړئ: چوڼی؟

من: باشم الحمد لله توجوڼی؟

هاوړئ: باشم سوپاس،

هاوړئ گيان پسياريكم هه يه.

من: فهرمووگيان.

هاوړئ: دين چيه؟

من: ههر كه سټيك و ههر تاقم و گروپنك له ههر رېبازنك پېناسه ي
دين به جيا ده كان.

هاوړئ: باشه تو به كام مانا وهرتگرتووه؟

من: من به ماناي تيگه يشتني ئيسلام و پېناسه ي ئيسلام بو دين
وهرمگرتووه.

هاوړئ: باشه له م روانگه يه وه باسم بو بكه.

من :باشه به مانا کورت و پوخته که ی، دین و اتا
ملکه چ بوون و کارپیکردن و خوښ ویستی نهو بهرنامه ی که الله
تعالی ناردوویه تی بؤمان.

هاوړی :باشه سودی دین چیه ؟

من :به گشتیه که ی دین پینج سودی هه یه.

هاوړی :سوده کانی چین ؟

من :یه که میان: پاراستنی دواړوژ و قیامه تی مرؤف.

دووه میان: پاراستنی ژیان و بوونی مرؤف.

سښیه میان:پاراستنی نه قلی مرؤف.

چواره میان:پاراستنی ناموس و شهره فی مرؤف.

پینجه میان:پاراستنی مال و پاره و سامانی مرؤف.

هاوړی :باشه .

من :په یوه ستبوون به دینی ئیسلام واده کات الله تعالی لیت رازی
بیت، چونکه دینی په سه ند و ته واولای الله تعالی ته نها ئیسلامه.

هاوړی :باشه دین ده توانی چیر بکات ؟

من :جگه له رازیکردنی پهره وهر دگارله بهنده کانی گرینگ ییکی زور به
کوومه لگا ده دات.

هاوړی :واتا چوون ؟

من: واتا ئەگەر سەیری دینی ئیسلام بکەین و سەرچاوەکانی
بخوێنێنەوه که قورئان و فەرموودەن.

هاوێ: بەلێ.

من: دەبینین ھەرشتیکی فەرمانی لە سەر بێت کۆمەلگا پێی ئارامتر
دەبێت و ھەرشتیکی رێگری لێکرا بێت لە سودی کۆمەلگادایە.

هاوێ: باشە دینی ئیسلام دەتوانێ یەک رای بێنێتە بوون؟

من: بەلێ، بەلام دەبێت لە جوۆرەکانی را تێبگەین!

هاوێ: باشە جوۆرەکانی را چین؟

من: جوۆرنیکیان ھەبە کەرا جیاوازیە، ھیچ کێشەپێک تێیدا نیە،
بەلکو ھۆکاری بەردەوامبونی ژایان.

هاوێ: واتا چۆن؟

من: واتا بۆ نموونە ھەر کەسێک شوێنێکی پێخۆشە و ھەر کەسێک
خواردنێک، جوۆرە رەنگێک و جوۆرە جلێک، کە ھیچ پێویست ناکات
یەک رای ھەبێت لەم بوارانەدا.

هاوێ: باشە.

من: جوۆری دوو ھەمان ئەو ھەبە کە پێویستە یەک رای تێیدا ھەبێت بۆ
باشتربوونی کۆمەلگا، وە لەم بوارانەدا دین توانیویەتی یەکرای
دروستبکات، گەرھەموومان بۆ سەرچاوەکانی دین بگەرێنێنەوه.

هاوێ: واتا؟

من :واتا دهې هه موو موسلمانان هاوړابن كه درؤكردن شتيكي خراپه
و نابې بكرېت!

هه موو موسلمانان هاوړابن كه پټويسته يارمه تي هه ژاران بدرېت!
هه موو موسلمانان هاوړابن كه خوښه ويستي نيوانيان له هه موو
شتيكي زياترېت!

هه موو موسلمانان هاوړابن كه نابې هيچ هاوتا و هاوه لتيك بؤ الله
تعالى بربار بدرېت.

هاوړې :باشه.

من :گهر بيت و سه يري رابردوو بكه ين ده بينين كه ئيسلام
توانيوه تي كوومه لگا به باشتين شپوه په روه رده بكات، وه دوور بيت
له هه موو نه و كيشانه ي كه نه مړو پټوه ي ده نالينين.

هاوړې :راسته، شته كه روون بوو، ده ستخوش هاوړې.

دوو دیداری جیاواز

هاورې: السلام عليكم.

من: وعليكم السلام.

هاورې: چۈنى؟

من: باشم سوپاس بۇ خوا، تۆچۈنى؟

هاورې: باشم سوپاس بۇ خوا.

من: ھەرباشى.

هاورې: سوپاس ھاورې، ئەم رۆژە گویم له شتىك بوو له مەبەستى
تېنە گە شتم.

من: ئەو شتە چىه؟

هاورې: باسى ژيانى دە کرد.

من: واتا چۈن؟

هاورې: باسى ئەو ھى دە کرد که ژيان دوو دیدى جیاوازی ھەیه!

من: بەلى .

هاورې: بەس من نەمزانى مەبەست له دوو دیدى جیاواز له ژياندا
چىه؟

بۇچى ژيان دوو دىدى جياۋازى ھەيە؟

مەن: باشە ھاورى، كە باسى ژيان دەكەين واتا باسى ژيانى مەرۇف دەكەين لە دىيادا.

ھاورى: باشە.

مەن: بەلى ھاورى بۇ ھەر كەسىكىمان دىدىك لە ژيان ھەيە.

ھاورى: باشە.

مەن: بەلام لە راستىدا مەرۇفايەتى دوو دىدى جياۋازى ھەيە.

ھاورى: واتا چۇن؟

مەن: كاتى سەيرى دىيا دەكەين دەبىنەن كەسانىك ھەن لە جەنگدان و كەسانىك لە ئاشتى!

ھاورى: باشە.

مەن: كەسانىك ھەن لە تەندروستى خراپدان و كەسانىكىش لە تەندروستى باش!

كەسانىك لە برسەپەتى و كەسانىك لە تىرىدا!

كەسانىك لە ئاۋارەيدا و كەسانىكىش لە مال و جىگەي خۇيان!

كەسانىك لە ئومىد و كەسانىكىش لە بى ئومىدى!

كەسانىك لە دەۋلەتمەندى و كەسانىكىش لە ھەزارىدا!

كەسانىك لە غەفلەت و كەسانىكىش لە ھۆشيارىدا!

كەسانىك لە تارىكى و كەسانىكىش لە رۇناكىدا!

مەنتى اقرأ الثقافى

که سانیک له ژبانی ته نیای و که سانیکیش له نیو خه لیکدا!
که سانیک دهسه لاتدار و که سانیکیش بی دهسه لات!
که سانیک سته مکار و که سانیکیش ستهم لیکراوا!
که سانیکي خاوهن کار و که سانیکیش بیکار!
که سانیک خوینده وار و که سانیکیش نه خوینده وار!
که سانیک دل ناسک و که سانیکیش دل رهق!
که سانیک ئیماندار و که سانیکیش بی باوه را!
هاوړی: باشه.

من: هاوړی ئه وانه دوو دیدی جیاوازن له ژبانی مروغه جیاوازه کاندای
ههستی پنده کهین.

هاوړی: به لی.

من: به لام هه مروفتیک دیدیکی جیاوازی هه یه له ژباندای و ناتوانی
دوو دید له هه مان رهوشتدا له خوئی زال بکات.

هاوړی: ئه مه واتای چیه؟

من: هه مروفتیکی خوینده وار ناتوانیت نه خوینده وار بیت!

که سیکي دل ناسک ناتوانیت دل رهق بیت!

وه که سیکي ئیمانداریش ناتوانیت له هه مان کاندای بی ئیمان بیت.

هاوړی: باشه.

مەن: ھەر يەككەككە لە مانەش بە جۆرە دىدىككە ژيان بەرپە دەكەن.
ھاۋرپە: باشە.

مەن: ھەرگىز دوو رەۋشەت لە يەككەككە دا لە مەۋقەككە كۆ ئايىتتەۋە.
ھاۋرپە: بەلى، ئەي ئەم دىدانە بەدەست مەۋقە، ياخود بەدەست
شەتەن تە؟

مەن: ئىزدەشدا جەۋابى ھەيە

ھاۋرپە: چۈن؟

مەن: ھەندەككە لەم دىدانە بەدەست مەۋقە ۋە ھەندەككەن نا.

ھاۋرپە: بۇ نەمۇنە؟

مەن: باشە، ھەممۇ ئەو مەندالانەي كە قۇربانى دەستى رەزىمە
دىكتاتۇرەكانن ۋە يارىكەردىنەن لە پاشماۋەي جەنگە ئەۋانە قۇربانىن ۋە
ھەزەن بەم دىدە نەي، بەلام ژيانىكە بەسەرياندە سەپىندراۋە ۋە بە
دەست خۇيان نەي.

ھاۋرپە: باشە ئەي چە دىدىككە بە دەستى مەۋقە خۇيەتە؟

مەن: دىدى كۇفر ۋە ئىمان.

ھاۋرپە: ۋاتە؟

مەن: ۋاتە ھەر مەۋقەككە لە ھەر ژىنگەيەككە بىت ۋە لە ھەر كۆندە
بىت ۋە چۈن بىت، ھەلەبۇردىنى كۇفر ۋە ئىمان بە دەست خۇيەتە
ۋە خۇيە لە دىارىكەردىنى بەرپەسارە ۋە لە دۋارپۇژدا چە ھەلەبۇردە ھەر
بەۋەش لى پەرسىنەۋەي لە گەلدە دەكەيت.

هاورې: زور راسته، ئاموژگارىت چيه؟

من: مروف پټويسته بزانتيت له كوټدايه و چ ديدىكى هه لېژاردوه، وه
جياوازي بگات له نتيوان ديدەكاندا.

هاورې: واتا چوڻ جياوازي بگات؟

من: ديدىك كه خوۋى لىي بهرپسياره له هه لېژاردنى نه كاته قوربانى بۇ
ديدىك كه به دهست خوۋى نيه،

واتا دهوله مه ند بى يان هه ژار،

به دهسه لات بى يان بى دهسه لات،

پير بى ياخود گه نچ،

ريگر نيه له وهى كه موسلمانى يان بى باوه.

هاورې: وايه زور راسته، دهستخوش هاورې گيان.

گریان و پیکه نین

هاورئ: السلام علیکم.

من: وعلیکم السلام.

هاورئ: چۆنی؟

من: باشم تۆ، چۆنی؟

هاورئ: سوپاس بۆ خودا باشم.

من: یاخودا باشبیت.

هاورئ: هاورئ پسیاری؟

من: فەرموو.

هاورئ: دوو شت کەم تا زۆر لە خەلکیدا هەیه،

هەموو خەلکی دەزانن چیه و هیچیشی لی تێناگەن!

من: ئەو شتانه چین؟

هاورئ: گریان و پیکه نین

من: باشه

هاوڕێ: با لە تۆی بپرسم گریان و پێکەنین چین ؟

من: لە روی واتاداریهوه دوو وشەى پەرمانان

هاوڕێ: باشه

ئایه دژى به کن ؟

من: نهخێر هه‌رگیز لێک جودا نین.

هاوڕێ: گریان یان پێکەنین؟

من: دوو پێویستی ژيانن، زۆر سودیان به م‌رؤفایه‌تى گه‌ياندووه.

هاوڕێ: له هه‌موو کاتێکدا گریان و پێکەنین ئاساین؟

من: به‌لى ئاساین، به‌لام وا باشه له‌گه‌ل ژینگه‌ى ده‌وروبه‌رتدا بگونجی،

وه‌کو گریان له تانیایى و پێکەنینیش له نێو خه‌لک

هاوڕێ: چ شتێکى گریان و پێکەنین جوانه؟

من: ئه‌و کاته‌ى ئاوێته‌ى به‌کتر ده‌بن، روخسار ده‌بێ به‌ پ‌ژمانێک و تیگه‌یشتن لێ قورس ده‌بێ.

هاوڕێ: کات به‌سه‌ربردن له‌گه‌ل کامیان خ‌ۆشتره؟

من: شه‌وانه‌ گه‌ر ته‌نها بیت گریان!

هاوڕێ: بۆچى

من: بۆ ئه‌وه‌ى پ‌وژه‌که‌ى به‌ ده‌رونێکى ئارامه‌وه‌ پێکەنم.

هاوړئ: پټويسته گريان و پټکه نين چوڼ بن؟

من: گريان به خوړ، پټکه نين به زه رده خه نه!

هاوړئ: گريان و پټکه نين چي به مړوف ده به خشن؟

من: زور شت.

هاوړئ: وه کو؟

من: پټويسته گريان و پټکه نينمان بي ثامانج نه بي، ئينجا ده سکه وتمان ده بي.

هاوړئ: باشه

من: نه گهر گريان و پټکه نين له پټناو خوداي گه وره بي نه و!
گريانه که ي د هرون يکي نارامت پي دهدات،
دلته پاک ده بټه وه له چلکي گونا ه و تاوان.

هاوړئ: نه ي پټکه نين؟

من: ههر کاتيک به رووي به رامبه ردا پټکه نني و نه و پټکه نينه ريگه
پيدراو بوو نه و! چاکه ت بو دهنوسرټ له کتټي کاره کانتدا،
خوشه ويستت ده کات.

هاوړئ: باشه.

من: به لام هه رگيز به خه لک پټمه که نه به لکو بويان پټکه نه!

هاوړئ: هو کاره کاني گريان و پټکه نين چين؟

من: نه زانراوه!

نە گریان مانای دڵ تەنگیە و نە پێکەنین مانای دڵ خوێشی!
زۆرمان بېنیوێ دڵ خوێشە کەچی دەگری، دڵ تەنگە و پێدەکەن!
هیچ کەس ناتوانی شروڤەیی کامیانم بۆ بکات.
هاوڕێ: چی لە گریان و پێکەنین بکەین؟
من: هاوسەنگی نێوانیان رابگرە.
هاوڕێ: باشە،
من: هەرکاتیک توانیت هاوسەنگی نێوان دڵ و گریان و
پێکەنین رابگریت،
دەتوانی هاوسەنگی ژیان رابگریت،
پێکەنین و گریانە دەبن بە چارەسەر!
دەبن بە خوێشی!
دەبن بە وزە!
دەبنە هۆی پاداشت وەرگرتن!
با گریانەکان ببنە هۆی پاککردنەوەی دڵ و تەپکردنی بەرمالەکەت!
هاوڕێ: چی بکەین باشە؟
من: گریان و پێکەنین بکەن بە خوێ، ئەو خوێش بۆ ئامانجێک پەرە
پێدەن!
با پێکەنینەکان ببنە ئارامی دڵ و دلی هاوسۆزەکەت!

ئەو ەگرىانه كه وات لىدهكات بى ەيوانەبى له ژيان!
 وه پىكه نينه كه ەيوا و ئاواته كانت لاگه شتر دهكات!
 هاوړى: باشه، جياوازى له نىوان ره گهزه كان هه به بۆ گريان و
 پىكه نين؟
 من: واهه ست ده كه م پىكه نين يه كسان بىت، به لام له
 كۆمه لگا كه مدا گريان ته نها بۆ ئافرهت دانراوه!
 هاوړى: جا ئەو ە راسته؟
 من: نه خىر هه له يه كى زۆر گه و ره يه.
 هاوړى: گهر مروف له گريان دوور بىت چى به سهر دىت؟
 من: دل رهق ده بىت، سۆز و ميه ره بانى به ره و له ناوچوون ده رواه!
 پىرى ههر زوو به روكى ده گرى، بىبهش ده بىت له ئارامى.
 هاوړى: ئەى دوورى له پىكه نين؟
 من: گو شه گير ده بى!
 توشى نه خو شى دهرونى ده بىت!
 هاوړى: چى بىكه ين باشه؟
 من: گريان و پىكه نين بكه ن به خو و ئەو خو وهش بۆ ئامانجىك
 په رهى پىبدهن.

”

جەنگى ژيان ھەولداڭ ،
زانىنى راستىيەكانە ،
كردنى كارى باش و
دوركەوتتەو ھەلەكانە ،
پىكەلەين و گريانە ،
سەركەوتتەكانى گەنجىيەتى و
سەنگىنى پىرەكانە ،
خەيال و دەرونىكى ئارامە ،
ئەو ھەندىكچار
دوورى و ھەندىك چار تىزىكى ئازىزانە ،
گرىنگ ئەويە بزانە تۆ مېوانى لەو جىھانە
كۆتايى مېوانىش
ھەر داپرانە ،

ئەنەس ھەركى

07504671394 - 07831734977 ■

■ فەيس بۈك : كىتەپخانەى حاجى قادى كۆيى

■ ھەولەن - پىشت قەلە - بازىرى ئۆشنىبىرى ■ تىرە : ۳۰۰۰

كىتەپخانەى

حاجى قادى كۆيى

■ بۇ چاپ و بىلاو كۈرەتتەو

مەندى إقرأ الثقافى